

புதிய பூி

திடிய துமி

Puthiya Poomi

சுற்று 18

மார்ச் 2011

பக்கம் 16

விலை 20/=

சுழற்சி 136

அரசாங்க - த.கூட்டமைப்பு பேச்சுவார்த்தை!

ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ அரசாங்கத்திற்கும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பிற்குமிடையிலான பேச்சுவார்த்தை இந்த வருடத் தொடக்கத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதுவரை முன்று தடவைகள் பேசப்பட்டுள்ளன. உடனடியானவையும் தமிழ் மக்கள் அன்றாடம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் ஒருவகைப்பட்டாகவும் மாகாணங்களுக்கு அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கும் அரசியல் தீர்வு பற்றியது இரண்டாவது வகையானதாகவும் வகுக்கப்பட்டுள்ளதாக அறிய முடிகிறது. மக்கள் அகதி முதாக்களில் இருந்து விடுவிப்பு, மீள் குடியேற்றும், புனரமைப்பு, புனர்வாழ்வு என்பவற்றைப் பேசி முடிவுகள் மேற் கொள்ள ஒரு குழுவும், மாகாணங்களுக்கு அதிகாரப் பரவலாக்கம் பற்றிப் பேச மற்றொரு குழுவும் பிரேரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றை இணைந்த பொறி முறை மூலம் செயலாக்க அரசாங்கமும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்கள், சட்ட வல்லுநர்கள், ஜனாதிபதியின் பிரதிநிதிகள் என் போர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். மேற்கூறுத்த விடயங்கள் பேசப்பட வேண்டியவை

மட்டுமேன்றி அதிகப்பட்ச அளவில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுத் தீர்வுகளை நகர்த்தப்பட வேண்டியவைகளும் என்பதில் ஜூயம் ஏதுமில்லை. தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை தொடர்ச்சியாக முன்னெடுக்கப்பட்ட யுத்தமும் இறுதி யுத்தப் பேரழிவுகளும் இழப்புகளும் ஈடுசெய்ய முடியாதைவகளாகும். எனவே அவர்கள் எதிர்நோக்கும் உடனடிப் பிரச்சினைகள் ஒவ்வொன்றும் தட்டிக் கழிக் கப்படாது உரிய முடிவுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு நடைமுறையாக்கம் பெற வேண்டும். அதே போன்று வடக்குக் கிழக்கின் இயல்பு வாழ்வு, ஜனாயகம், சமாதானம் மீட்டெடுக்கப்படுவதற்கு அரசியல் தீர்வு அடிப்படையானதாகவே இருந்து வருகிறது.

அவ்வாறே சிங்கள மக்கள் மோசமான பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுத்து நிற்கின்றனர். பொருட்களின் விலையேற்றும், வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிப்பு, வேலை இன்மை, வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்வோரின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பு, சமூகப் பண்பாட்டுச் சீழிவுகள் வளர்ச்சி பெற்றுக் காணப்படுகின்றன. அத்துடன் தொடர்ச்சி ம் பக்கம்

வடபுதை மீனவருக்கு நியாய் வேண்டும்! தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு மௌனம்

இலங்கை- இந்திய மீனவர் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாது நீண்டு செல்கிறது. அதனால் அதிகம் பாதிப்படுவாராக வடபுலத்து மீனவர்களே இருந்து வருகிறார்கள். இதுவரை காலமும் கொடிய போரினால் வடபுலத்து மீனவர்கள் தமது தொழிகளை இழந்து வாழக்கையின் சகல நெருக்கடி களையும் எதிர் கொண்டனர். இப்பொழுது தமது கடல் பிரதேசத்தில் தொழில் செய்யமுடியாத அளவுக்கு இந்திய மீனவர்கள் குறிப்பாகப் பெருவள்ளங்களில் வந்து மீன்

பிடிப்போர் பெரும் தடையாக இருந்து வருகின்றனர். ரோலர் மூலம் மீன்பிடியால் வடபுலத்து மீனவர்கள் பிடிக்க வேண்டிய மீன் வளத்தை வாரிச் செல்கின்றனர். அது மட்டுமேன்றி மீன்களின் இனப் பெருக்க உற்பத்தியையும் நாசம் செய்து செல்கின்றனர். இந்தப் பெரும் ரோலர் படகுகள் சாதாரண மீனவர்களுடையவை அல்ல, கரையோரப் பெரும் மீன் முதலாளிகளுடையவையாகும். அதில் வேலை செய்வோரே சாதாரண மீனவராவர். அதேபோன்று இலங்கை வடபுலத்து மீனவர்களும் சாதாரண அன்றாடத் தொழில் செய்யும் மீனவர்களாகவே உள்ளனர். எனவே இருபுறத்திலும் பாதிக்கப்படுவோர் சாதாரண உழைக்கும் வர்க்க மீனவர்களாகவே உள்ளனர்.

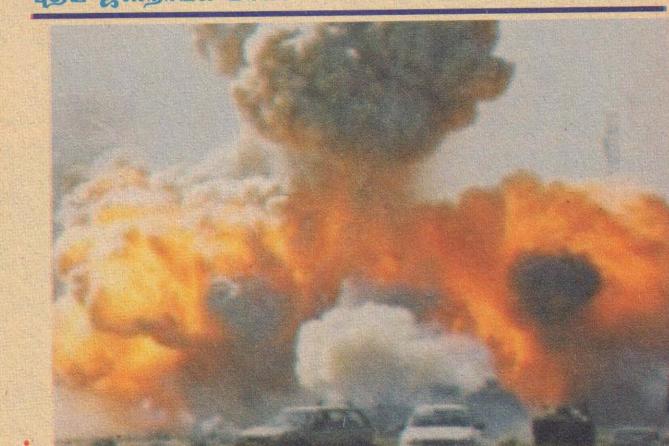
எனவே இவ் இரு தரப்பு மீனவர்களின் வாழ்வாதாரப் பிரச்சினைக்குப் பேச்சுவார்த்தை மூலம் உரிய தீர்வு காணப்பட வேண்டும். இதில் பெரும் மீன் முதலாளிகளின் நலன்களுக்காகச் சாதாரண மீனவர்களின் அன்றாட வாழ்வு பாதிக்கப்பட்டது. அத்துடன் அரசியல் உள் நோக்கங்களுக்கு இரு புறத்து மீனவர்களின் பிரச்சினைகள் பலியாக்கப்படக் கூடாது. இவ்விடயத்தில் தமிழ்த்

தேசியக் கூட்டமைப்பு விழுங்கவும் முடியாது கக்கவும் முடியாது தொண்டையில் வைத்து மொனம் காக்கிறது. காரணம் இந்திய எசமானரையும் தமிழ் நாட்டுப் பெரும் முதலாளிகளையும் கோபப்படுத்தாதவாறு இருந்து வருகின்றனர். ஆனால் இன்று பாதிக்கப்பட்டுள்ள வடபுலத்து மீனவர்களிடம் வந்து தமிழன், தமிழனின் தண்மானம் என்பதன் பெயரால் வாக்குக்கள் மட்டும் வாங்கிக் கொள்வர். இது தான் அவர்களது ஆதிக்க அரசியலின் வர்க்கக் கார்ப்பு. எனவே வடபுலத்து மீனவருக்கு நியாயம் தரக் கூடிய தீர்வுக்கு உரிய பேச்சுவார்த்தையில் உறுதியான முடிவு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என வந்புறுத்துகின்றோம்.

மலையகம் நுவரெலியா பிரதேச சபையில் பிரதிநிதித்துவம்

நுவரெலியப் பிரதேச சபைக்கு ஒரு பிரதிநிதியாக தீர்வு ஜனாயக மாக்சிச வெளினீச் கட்சியின் சார்பாக தோழர் பெரிசார் ரமேஸ்வரன் அவர்களை அப்பிரதேச மக்கள் தோர்ந்தெடுத்துள்ளனர். கிடனை தகுந்த வழிகளில் பயணபடுத்தி முடிந்த அளவிற்கு மக்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும் என குதிய பூர் தோழர் ரமேஸ்வரனுக்கு வாழ்த்து தெருவிக்கிறது. மேலும் நுவரெலியா வல்ப்பனை அப்புத்தளை பிரதேச சபைகளுக்குப் போட்டிட்டதன் மூலம் கட்சி கனக்களை கொள்கைகளை அப்பிரதேசசுக்களின் மக்கள் மத்திக்குப் பரவலாக எடுத்து வளக்க சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது அத்துடன் கட்சிக்கு கணிசமான வாக்காளர்கள் வாக்களித்தும் கொண்டனர்.

புதிய-ஜனாயக மாக்சிச வெளினீசக் கட்சி கண்டனம்

லிபியா மீதான ஏகாதிபத்தியப் போரை நிறுத்து!

லிபியா மீதான ஏகாதிபத்தியப் போரை புதிய-ஜனாயக மாக்சிச வெளினீசக் கட்சி வன்மையாகக் கண்டிக்கிறது. கேரனைல் கடாபியின் மக்கள் விரோத, சர்வாதிகார அடக்குமுறை நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுப்பதாகக் கூறிக் கொண்டு அமெரிக்காவும் அதன் நேராடுகளும் தொடுத்திருக்கும் விப்பாய் மீதான போரை எவ்வள கையிலும் நியாயப்படுத்தி முடியாது. இப்போர் நடவடிக்கைகளின் உள்ளே கொடிய பிரச்சினை பயன்படுத்தப்பட்டது. அதனால் விப்பாய் மக்கள் நலன் சார்ந்ததல்ல. அதனால் லிபியா மீதான ஏகாதிபத்தியப் போரை வன்மையைவிலும் கேரனைல் கடாபியின் எதேச்சதிகார ஆட்சிக்கு நந்சான்றிதழ் வழங்குவதாகது.

இவ்வாறு புதிய-ஜனாயக மாக்சிச - வெளினீசக் கட்சி அருபு நாடுகளில் இடம்பெற்று வரும் மக்கள் கிளர்ச்சிகள் பற்றியும் அதில் ஏகாதிபத்தியத்தின் தலையீடு பற்றியும்

தொடர்ச்சி ம் பக்கம்

மவையகத்தில் 2007 பெப்பரி 15ம் தீக்கு சந்தேகத்தின் பெயரில் கைது செய்யப்பட்ட எமது கட்சியின் மூன் நிலைத் தோழர்கள் 5 பேரில் இன்னும் விடுவிக்கப்படாது உள்ள தோழர் எல். சுகேசனன் ஜூவார். கிளம் ஆசிரியரான சுகேசனன் மீது கிடை வரை வழக்கு எதுவும் தாக்கல் செய்யப்படவில்லை. எனவே ஏனைய தோழர்களை விடுதலை செய்தமை போன்று அவரையும் விடுதலை செய்ய வேண்டும் என மக்களோடு சேர்ந்து புதிய பூமி உரத்துக் குரல் கொடுக்கிறது.

1ம் பக்கம் தொடர்ச்சி

அரசாங்க - த. கூட்டமைப்பு

பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கி நிற்கும் மக்கள் விரும்புகின்றனர். ஆனால் தமது சொந்த அரசியல் பொருளாதார நிகழ்ச்சி நிரலுடன் பயணித்து வரும் மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கம் எந்தளவிற்கு பேரினவாத உள்ளோக்கங்கள் இன்றி, இப்பேச்சுவார்த்தையை முன்னிடுக்கும் என்பதைப் பொறுத்திருந்தே பார்க்க வேண்டும். யுத்தத்திற்குப் பின்னான கமார் 22 மாதங்களில் அரசாங்கம் தனது உள் நோக்கிலான பேரினவாத முதலாளித்துவம் நிகழ்ச்சி நிரலைச் செயலாக்கும் போக்கிலேயே வடக்கு கிழக்கில் முறைப்படிடன் செயல்பட்டு வருகிறது. வடக்கு தனித் தமிழ் பிரதேசமாக நீடிப்பதற்கு விடுவிதில்லை என்பது ஆனால் வர்க்கப் பேரினவாதிகளின் ஆழ்மை விருப்பமாகும். அதற்குப் படிப்படியாகச் செயலுறுவும் கொடுப்பது ஆட்சியாளர்களின் நடவடிக்கைகளாக இருந்து வருகிறது.

எனவே, இடம்பெறும் பேச்சுவார்த்தை எதிர்பார்ப்பது போன்று தமிழ் மக்களுக்குச் சாதகமானதாகவும் வாய்ப்பாகவும் அமையும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. இருப்பினும் இடம் பெறும் பேச்சுவார்த்தை முறிந்து போக வேண்டும் என எவரும் விரும்பவும் கூடாது. முடிந்தளவிற்கு பேச்சுவார்த்தையில் நொந்து நொந்து போன தமிழ் மக்களுக்கு பெறவேண்டியவற்றைப் பெற்றே ஆக வேண்டும். அதேவேளை தமிழ் மக்கள் தமது சொந்த நம்பிக்கையை இழந்து விடாது பட்டறிவின் மூலமான பாடங்களில் இருந்து முன்னோக்கி மாற்று அரசியல் பாதையில் முன்செல்ல முன்முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

அரசாங்கம் இப்படி ஒரு பேச்சுவார்த்தைக்கு வரவேண்டிய நிர்ப்பந்தச் சூழல் பல பக்கங்களாலும் உருவாகி உள்ளமை கவனத்திற்குரியதாகும். அமெரிக்கா மற்றும் மேற்கு லக நாடுகளில் இருந்து வெவ்வேறு வடிவங்களில் வரும் அழுத்தங்களைத் திசை திருப்ப அல்லது சாந்தப்படுத்த இப்படியொரு பேச்சுவார்த்தை அவசியமாகிறது. மேலும் இந்தியாவின் மறைமுக நெருக்குதல்கள் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்படிடன் பேசியே தீர் வேண்டும் என்ற கட்டாயத்தை ஏற்படுத்தி யுள்ளது. சிங்கள மக்கள் மத்தியில் தான் யுத்தவாதி மட்டுமல்ல, சமாதானத்தினதும் ஜைக்கியத்து எதும் முன்னணியாளன் என்ற தோற்றுப்பாட்டைக் காட்ட வேண்டிய ஒரு தேவையும் ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷி விற்கு தேவைப்படுகிறது.

அதேவேளை தமது விகாசத்திற்குரிய இந்திய எச்மானர்கள் மூலம் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு மகிந்த ராஜபக்ஷை விற்க இப்படி ஒரு பேச்சுவார்த்தைக்கு நிர்ப்பந்தித்து

1ம் பக்கம் தொடர்ச்சி

விபியா மீதான

தலைமையிலிருந்து அகற்றி அவர்களுக்கு பதிலாக தமது வெளிப்படையான பொம்மைகளாக இருக்கக் கூடியவர்களை அரசு தலைமையில் இருத்தும் நடவடிக்கைகளை அமெரிக்க ஏதாதிபத்தியம் எடுத்து வருகிறது. அவ்வாறு முடியாத போது இராணுவ தலையீடுகளை முன்னிடுத்து வருகின்றன. அவ்வாறான இராணுவ தலையீட்டையே லிபியாவில் செய்து வருகின்றன. ஏதாதிபத்திய இராணுவத் தலையீட்டினால் ஆக்காவில்தான், ஈராக் போன்ற நாடுகளில் சதந்திரமோ ஜனநாயகமோ, அமைதியோ நிலைநாட்டப்படவில்லை. அதன் தலையீட்டினால் பாலஸ்தீன்ப் பிரச்சினை இன்னும் உக்கிரமடைந்து கொண்டே போகிறது.

எனவே நாடுகளின் இறைமை, சுதந்திரம் ஜனநாயகம் போன்றவற்றை மதிப்பீட்டுகள் எவ்வகையிலும் லிபியா மீதான ஏதாதிபத்திய போரை ஏற்று அங்கீரிக்க முடியாது. ஆனால் இவ்வாறான தலையீடுகளையும் போரையும் கேரன்ஸல் கடாபி போன்றவர்கள் அவர்களின் ஜனநாயக விரோத, மக்கள் விரோத, மனித உரிமைகளை மீறும் நிலைப்பாட்டுகளாலும் நடவடிக்கைகளினாலும் வரவழைத் துக்க கொள்கிறார்கள் என்பதே உண்மை.

இதனை புரிந்து கொண்டு உலக மக்கள் ஒன்றுப்பட்டு நாடுகளினதும், மக்களினதும், இறைமையையும் சுதந்திரத்தையும் உள்ளாட்டுப் பிற்போக்கு ஆனால் வர்க்கங்களிடமிருந்தும் ஏதாதிபத்திய சக்திகளிடமிருந்தும் பாதுகாத்துக்கொள்ள தேசிய ரீதியாகவும் சர்வதேச நியாயம் ஏதாதிபத்தியத்திற்கு எல். சுகேசனன் மூலம் போதும் கைது செய்யப்பட வேண்டும். உலக நாடுகளின் ஆனால் வர்க்கங்கள் ஏதாதிபத்தியத்திற்கு எதிராகப் போக வது அவர்களுக்கு மக்களிடமிருந்து ஆயுதத் வரும் போதும், அவர்களின் நலன்களுக்கு ஏதாதிபத்தியங்கள் சாதகமாக இருக்காத போதும் மட்டுமே. பிற்போக்கு ஆனால் வர்க்கங்கள் ஏதாதிபத்தியத்திற்கு சார்பானவை என்பதே உண்மை. எனவே அவர்களின் ஏதாதிபத்திய எதிர்ப்பை மக்கள் நம்ப வேண்டியதில்லை.

எள்ளமையும் மறுப்பதற்கு இல்லை. இந்தியா அவ்வாறு நடந்து கொள்வதற்குத் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புத் தனது நல்லெண்ணைப் பிரதியுபகரமாகவே நடந்து முடிந்த தேர்தலில் வி. ஆனந்தசங்கரியையும், த.சித்தார்த்தனையும் தமிழுடன் இணைத்து தமிழ்த் தேசிய ஜைக்கியத்தை வெளிக்காட்டியது. சில வருடங்களாக அரசாங்க அவரவனைப்பில் இருந்து வந்த ஆனந்தசங்கரியையும், புலகளைடன் ஒட்டி உறவாடிய மாவை சேனாத்ராவாவும் கீரியும் பாம்புமாக இருந்து இப்போது இந்திய எச்மானர்களின் வழிகாட்டவில் ஒரே முகாமில் நின்று காட்சி கொடுக்கின்றனர். யாவற்றுக்கும் மேலாகத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் தமது பழைமைவாதத் தமிழ்த் தேசிய ஆதிக்க அரசியலை மீண்டும் முன் னெடுப்பதற்கு இடம் பெறும் பேச்சுவார்த்தையை தகுந்த தளமாகவும் பயன்படுத்த முன்னிற்கின்றனர். மகிந்தாவும் மன் மோகன் சிங்கும் சோனியாவும் இணங்கிச் செயல்படும் குழலில் இந்தியாவை நம்பியுள்ள தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பானது அரசாங்கத்துடன் ஒட்டி உறவாடியே போக வேண்டியானது. இந்த உறவாடல் பேச்சுவார்த்தைக்கு அப்பாலும் சென்று அமைச்சுப் பதவி பெறும் நிலைக்கு வளருமா என்பதைப் பொறுத்திருந்தே பார்க்க வேண்டும். அப்படி எதுவும் நடவாது என்று எதிர்வு கூறவும் முடியாது. காரணம் இரு தரப்பிற்கும் செமான் ஒருவராக இருப்பதுதான். எவ்வாறு நம்பியுள்ள தொடங்கியுள்ள பேச்சுவார்த்தைக்கு அமைச்சுப் பதவி பெறும் நிலைக்கு வளருமா என்பதைப் பொறுத்திருந்தே பார்க்க வேண்டும். அப்படி எதுவும் நடவாது என்று எதிர்வு கூறவும் முடியாது. காரணம் இரு தரப்பிற்கும் செமான் ஒருவராக இருப்பதுதான்.

எவ்வாறு நின்றும் தொடங்கியுள்ள பேச்சுவார்த்தை வளர்ச்சி பெறும் குழலில் தோல்வி யடைந்து உட்பூசலால் உக்கி நிற்கும் ஜேதே.கட்சியும் சந்தர்ப்பவாத நிலைப்பாட்டால் தேய்ந்து போய் உள்ள ஜே.வி.பி.யும் எத்தையை நிலைப்பாட்டை எடுப்பார்கள் என்பதைச் சொல்லவும் முடியாது. எனவே பேச்சு வார்த்தையையும் அதன் எதிர்விளையும் பொறுத்திருந்து அவதான ப்பதே இப்போதைக் கூடந்தாகும்.

அதே போன்று ஏதாதிபத்தியம் மக்களின் சுதந்திரத்திற்கும், உரிமைகளுக்கும், விடுதலைக்கும் குறைப்பதாக போதுமான வெத்திருக்கும் குறைவாக இருந்தால் நல்லது என்று நினைப்போம். அப்படி ஒருவரைக் காணுவது அதிகு. ஆனால் ஏற்ததாழ எப்போதுமே தவறான மறுமொழியை வைத்திருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை ட்ரொட்ஸ்கியவாதிகள் என்று அழைப்பார்கள்.

விபியாவில் கடா.பி ஆட்சியை உடனடியாகக் கவிழ்த்தாக வேண்டும் என்று கூச்சலிகூற ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு எதிராக விபியாவின் பிரச்சினை அமைதியாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டுமெனவும் அந்தியக் குறுக்கீடு வேண்டாமெனவும் சொன்னதற்காக கஸ்ட்ரோவுக்கு அழுளை பெயர்ந்து விட்டதாக எழுதியிலேயே அழுளை பெயர்ந்து ஒரு ட்ரொஸ்கியை ஆங்கிலப் பத்தி எழுத்தாளர் அவரைப் போலவே வேறும் பல ட்ரொஸ்கியை ஆங்கிலப் பத்தி எழுத்தாளர் அவரைப் போலவே வேறும் பல ட்ரொஸ்கியை ஆங்கிலப் பத்தி இருவாய் மலர்ந்துள்ளனர். இவர்களில் எவருக்குமே பதினைந்து ஆண்டுகள் முன்னர் சூராக்கில் நடந்தது என்னவென்று ந

அவர்கள் ஏமாற்றத் தயார், நாங்கள் ஏமாற்றத் தயாரர்?

ஒரு சமூகத்தின் பொருளாதார கட்டுமானம் அதன் சமூக கட்டுமானத்தை தீர்மானிக்கும். இலங்கையில் கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக அரசியல் ரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும் சமூக ரீதியாகவும் மலையக மக்கள் ஒடுக்கப்பட்டும் அடக்கப்பட்டும் வந்துள்ளனர். அதன் தொடர்ச்சி இன்றைய மலையக அரசியல் தலைமை களின் மக்கள் விரோத அரசியல் கருத்து நிலையின் காரணமாக மக்களின் எழுச்சிகள் பல நந்திரங்கள், காட்டிக் கொடுப்புகள் மூலம் தற்காலிகமாக தோற்கடிக்கப்பட்டுள்ளன. காலனிய காலத்தில் இருந்து இன்று வரையும் மலையக மக்கள் மீதான அடக்கமுறை அம்மக்களின் வர்க்க அடிப்படையினை ஆதார காரணியாக கொண்டே இடம் பெற்றுள்ளமையை மறுக்க முடியாது. பிற்போக்கு இந்திய அடையாளத்துடனான அரசியல் சக்திகளின் சந்தர்ப்பவாத அரசியல் பாதைகள், முற்போக்கு அரசியல் சக்திகளின் விழுச்சி, என்பனவற்றால் தொழிலாளர்களின் வர்க்க அரசியல் உணர்வுநிலை சீரமிந்துள்ளது. தொழிலாளர்கள் இயல்பாக கொண்டிருக்கும் தொழிற்சங்க உணர்வு பிற்போக்கு அரசியல் சக்திகளுக்கு பணிவிடை செய்யும் நிலைக்கு சென்றுள்ளது. இப் பின்னணியிலேயே இம்முறையும் மலையகத் தோட்ட தொழிலாளர்களின் சம்பளம் மற்றும் இதர தொழில் உரிமைகளை நிர்ணயிப்பதற்கான கூட்டு ஒப்பந்தம் என்ற ஏமாற்று விததை அறங்கேறவுள்ளது.

கூட்டு ஒப்பந்தம் என்பது தொழிலாளர்கள் தொழில் தருங்களுக்கிடையில் தொழில் உரிமைகள் தொடர்பில் செய்துக் கொள்ளப்படும் சட்டரீதியான ஒப்பந்தமாகும். மலையகத் தோட்ட தொழிலாளர்களின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கும் கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் தொழிலாளர்களை பிரதிநிதி துவப்படுத்துபவர்களாக முன்று தொழிற்சங்கள் காணப்படுகின்றன. (இப்பிரதிநிதிகளின் தெரிவி மற்றும் ஏனைய தொழிற்சங்கங்கள் புறக்கணிப்பு தொடர்பாக சர்ச்சைகள் நில விவருகின்றன) இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் (CWC), இலங்கை தேசிய தோட்ட தொழிலாளர் சங்கம் (PEWU) தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கான ஜக்கிய தேசிய கட்சியின் சங்கம் மற்றும் தொழிற்சங்கங்களை கூட்டு ஒப்பந்தமாக சீரமிந்துள்ளது. சட்டம் உடன்பாடு என்ற வகையில் கூட்டு ஒப்பந்தத்தின் முக்கியத்துவத்தை விட அதன் பங்குதாரர்களின் நிலைப்பாட்டை நோக்குவது மிக முக்கியமானதாகும். ஏனெனில் பங்கு கொள்ளும் தரப்பினர்களின் நிலைப்பாடே மக்களுக்கு எவ்வளவு நன்மையைப் பெற்றுக் கொடுக்கப்போகிறது என்பதைத் தீர்மானிக்கின்றது.

அந்த வகையில் 22 பிராந்திய தோட்டக் கம்பனிகளின் பிரதிநிதியாக இருக்கும் முதலாளிமார் சம்மேளனம் தனது

பேரம் பேசும் சக்தியினுடாக கம்பனிகளுக்கு அதிக நலன்களைப் பெற்றுக் கொடுக்கவே முயற்சிக்கும். எனவே முதலாளிமார் சம்மேளனம் மலையக தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை விரும்பி வழங்க முன்வராது என்பது வெளிப்படை. மலையக தொழிலாளர்களை பிரநிதித்துவப்படுத்தி பேருப்பேசுவில் ஈடுபடப்போகும் முன்று தரப்பை பற்றி சற்று நோக்குவோமே?

டேனியல் பெஸ் என்ற நோர்வே நாட்டு மானுடவியலாளர் மலையகத்தின் அரசியல் தொழிற்சங்க நிலைமைகளை ஆராய்ந்து தான் எழுதிய கட்டுரையிலே “ஒரு துறையை சார்ந்த முதலாளி அத்துறையிலேயே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு தலைமை தாங்கும் விந்தையை நான் மலையக சமூகத்தில் தான் கண்டேன்” என்று கூறியுள்ளர். இது வேற்று நாட்டவர் கூறி மலையக மக்கள் அறியவேண்டிய

பரம இரகசியமல்ல. மலையகத்திற்கு விடிவை ஏற்கனவே பெற்றுக் கூடுதலாக உதவுதாக கூட்டு ஒப்பந்தத்திற்கான சட்டரீதியான பலம் சென்றுள்ளது. இந்நிலையில் மக்களின் சம்பளம் மற்றும் இதர தொழில் உரிமைகள் என்பது மக்களின் போராட்டத்தில் மட்டுமே சாத்தியம் என்பது மலையக மக்களின் கூட்டு ஒப்பந்தங்கள் அனைத்திலும் கண்டதே. இதிலே மக்களின் போராட்டங்களை மழுங்கடிக்கவும் அதனைக் காட்டிக் கொடுப்பதிலும் கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் பங்கு கொள்ளும் தொழிற்சங்களின் பங்கு 2009 சம்பள உயர் போராட்டத்தில் நடந்த நாடகங்களில் இருந்து அறிந்துக் கொள்ளலாம். ஆக மக்கள் வரலாற்றில் இருந்து கற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இம்முறையும் மக்கள் தமது உரிமைகள் தமது பிரதிநிதிகளினால் அடக்கவைக்கப்படும் போது தமது பிரதிநிதிகளை மீறி நியாயமான சம்பளத்திற்காக தொழிற்சங்க பேதங்கள் இன்றி தமது போராட்டத்தை செய்வார்கள். இறுதியில் தொழிலாளர்களுக்கு பேச்சு வார்த்தையின் மூலம் சம்பள உயர்வைப் பெற்றுக் கொடுத்துவிட்டதாக அறிக்கை விடுவார்கள், மீண்டுமொரு முறை ஏமாற்றப்பட்டவர்களாய்!

தொழிலாளர்கள் ஏமாற்றப்படும் நேரத்தில் மட்டும் “தொழிலாளர்களை காட்டிக் கொடுத்துவிட்டனர்” என்று கூறி ஆத்திரம் கொள்ளவதும் மீண்டும் அவர்களிடமே உரிமைகளை அடக்கவைக்கும் நிலை மாறி தொழிலாளர் வர்க்க அரசியலை முன்னெடுக்கும் நேரமையான முற்போக்கு சக்திகளுடன் அரசியல் ரீதியாகவும் தொழிற்சங்க ரீதியாகவும் அனிதிரளவுதாகவே தொழிலாளர்களின் போராட்டங்கள் வெற்றிபெற முடியும். இல்லையேல் தொழிலாளர்கள் முதலாளிகளுடன் மட்டுமல்லாது தமது பிரதிநிதிகளுடனேயே போராடும் நிலை தொடர்வதனை தடுக்கமுடியாது.

● குமார்

வசதியற்ற மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு புதிய பூமி உடாக நிதி உதவி ! மனிதனிய சமூக தீர்வுவர்கள் உதவ வேண்டும்!

தன்னாலான உதவியைத் தொடர்ந்தும் தருவதாகப் புதிய பூமிக்கு உறுதயரித்துள்ளார். அவர் ஏற்கனவே யாழ் பல்கலைகழுத்தில் கல்வி கற்று வரும் கிளிநோக்சியைச் சேர்ந்த மாணவி ஒருவருக்கு கல்வி வளர்ச்சிக்காக உதவி வருகிறார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அதேவேளை கரவெட்டி கண்பொல்லையில் இருந்து புலம் பெயர்ந்து ஜோர்ப்பாவில் வாழ்ந்து வருவார் ஏற்கனவே கண்பொல்லை ஜோர்ப்பிய ஓன்றியம் என்னும் அமைப்பை பிரான்ஸில் ஏற்படுத்தி வசதியற்ற அக் கிராம மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவி வருகின்றனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மேலும் புதிய பூமி ஆசிரிய-நிர்வாக பிடத்தினால் விடுகூடும் போதுமான கிராமத்தில் முதல் தடவையாக கனக்கிளிக்கம் கல்லூரி என்ற மாணவர்களின் கிருஷ்ணமூர்த்தி யச்சர்வன் என்ற மாணவனும் 2010ம் ஆண்டு ஜூந்தாம் ஆண்டுப் புலமைப் பரிசில் பீர்டைசையில் சித்தியடைந்த செல்வி வினிதா விமல் என்ற மாணவிக்கு வழங்கப்பட்டது. அப் பாடசாலை அதிபரதும் பெற்றோர் மாணவர் பழைய மாணவரதும் முன்னிலையில் இப் பணம் வைப்பிட்ட வங்கிப் புத்தகம் கையளிக்கப்பட்டது.

அவ்வாறு கடந்த காலத்தில் கல்வி மறுக்கப்படுப்

பின்தங்கிய நிலைக்கு உள்ளக்கப்பட்டது. அதன் பங்குதாரர்கள் கூட்டுப்பட்டும் புத்தார் கலைமதிக்காக கனக்கிளிக்கம் கல்லூரி என்ற மாணவர்களின் கிருஷ்ணமூர்த்தி யச்சர்வன் என்ற மாணவனும் 2010ம் ஆண்டு ஜூந்தாம் ஆண்டுப் புலமைப் பரிசில் பீர்டைசையில் சித்தியடைந்தனர். வசதியற்ற அவ்விரு மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக தலை ரூபா ஜூயாயிரம் (5000) அவ்விரு மாணவர்களின் வங்கிக் கணக்கில் சேர்க்கப்பட்டு வங்கிப் புத்தகம் கையளிக்கப்பட்டன.

மேற்படி 20,000 ரூபாவை வழங்கிய நன்பர் தர்மன் தர்மகுல சிங்கம் மேற்படி முன்று மாணவர்களின் கல்விக்குத்

ப்பாடாகத்தான் இருக்கும் என்பதை உணரவும் மறக்க கூடாது.

ஜக்கிய தேசிய கட்சி என்பது ஏகாதிபத்தியத்தை ஆதரித்து தரகு முதலாளித்துவத்தை இலங்கையில் நிலை நாட்டுவதனை தமது அரசியல் இலக்காக கொண்டது. பொருந்தோட்டங்களை தனியார் கம்பனிகளுக்கு விற்றதுடன் தொழிலாளர்களை அடிப்படை தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கும் கம்பனியில் தங்கியிருக்கக் கூடிய நிலையை உருவாக்கியவர்கள். எனவே அவர்கள் நிச்சயமாக தொழிலாளர்கள் பக்கம் நிற்கப் போவதில்லை. இதனை அதில் அங்கம் வகிக்கும் பெறுந்தோட்ட மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி நிற்கும் தொழிற் சங்கவாதிகளும் அறிவார்கள். ஜக்கிய தேசிய கட்சி முதலாளிமார் சம்மேளனத்துடன் கொண்டிருக்கும் அரசியல் உறவுகள் சொல்லவும் வேண்டுமா?

தொழிற் சங்க கூட்டுக் கமிட்டியானது அவர்கள் பெரியவர்கள் இருவரும் (CWC மற்றும் PEWU) ஒத்துக் கொண்டால் நாங்கள் ஒன்றும் செய்த

சம்பள உயர்வு நாடகம் தொடங்குமா ? நியாயமான சம்பளம் கிடைக்குமா ?

அதே சில மாதங்களில் கூட்டு ஒப்பந்தம் முடிவுக்கு வரப்போகிறது. அதன் தொடர்ச்சியாக தொட்டத்தொழிலாளர்களின் சம்பளப்பிரச்சினை மேலெழும். இப்போதே அதற்குரிய அறிகுறிகள் தென்படத்தொடங்கிவிட்டன. பறவகல் வியாபாரிகளை ஒத்த சில அரசியற் கட்சிகளும் தலைவர்களும் தமது கடையை விரித்துவிட்டனர். இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு இதை பேசியே வியாபாரத்தை ஒடிட விடலாம்.

ஒவ்வொரு இரண்டு வருடத்துக்கொரு முறையும் இப்பிரச்சினை எழும். தொழிலாளர்கள் நாட்கணக்காக போராட்டம் செய்வார்கள். கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திடும் இரக்கக்காவலம் கொண்ட தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் கம்பெனியின் கஷ்டத்தை என்னி இரக்கப்பட்டு கம்பெனி சொல்வதற்கெல்லாம் மண்ணடையை ஆட்டி கையெழுதிடுவார்கள். போராட்டம் முச்சந்தியிலோ முக்குச்சந்திலோ இல்லை முத்திரச்சந்திலோ கைவிடப்படும். இது கூட்டு ஒப்பந்த

மோட்டார் செக்கிள் டையர்

மனித நேயத்தை விடப் பண்ததை நேசிப்பவர்கள் மனிதசமூகத்தை ஏமாற்றுவதற்காகச் சிற்சில ஏமாற்றுவேலைகளைச் செய்து கொண்டுதான் இருக்கின்றார்கள். அந்த வரிசையில் மாத்தறை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள பிரபல துணிக்கடை ஒன்றில் ஓர் பகுதியில் மேசையின் மீது புத்தகம் வைக்கப்பட்டிருந்தது. என்னதான் இருக்கிறது என்று எடுத்துப் பார்த்தேன். சிறிய ஆச்சரியமும் அதே கவலையும் அளித்தது. காரணம் என்னவென்றால், ஓர் பிரபல இந்துக்கோவிலில் அன்மையில் 200 ஆடுகள் பலிக்காக அறுக்கப்பட்டதாம். ஆடுகள் பாவல் என்றும் (ஜங்குவி ஜீவன் உண்மையில் பாவல் தான்) இனிமேல் இவ்வாறான விடயங்கள் அழிய இலங்கைக்குள் நடக்கக் கூடாது என்ற நல்லெண்ணதிற்காக, அதனைச் சட்டரீதியாக நிறுத்துவதற்காக, அக்கடைக்கு வரும் பொதுமக்களிடம் கையெழுத்து நடாத்தி, உரிய அதிகாரிகளிடம் மற்றும் அமைச்சக்களுக்கு ஒப்படைக்கப் போவதாக அறிந்தேன். ஆச்சரியப்படக் காரணம், நம் நாட்டில் ஆடுகளுக்காக (அப்பாவி) குரல் கொடுக்க நல்ல உள்ளங்கள் இவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள் என்று.

அதே கவலைப்பட காரணம், அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப்படிகள் இயக்கத்திற்கும் இடம்பெற்ற 30 வருட கொடுர யுத்தத்தின் போது எத்தனையாயிரம் உயிர்கள் (அப்பாவி மக்கள்) காவு கொள்ளப்பட்டிருக்கும். இறுதிக் கட்டு யுத்தத்தின் போது சாதாரண (அப்பாவி) பொதுமக்கள் எத்தனை பேர் இறந்திருப்பார்கள். மனச்சாட்சியுடனும், யதார்த்தத்தோடும் நினைந்துப் பார்த்தேன். என் கண்கள் கலங்கியது. ஆடுகள் கொல்லப்படுவதற்கு எதிராகக் கற்போது போராடுபவர்கள் மற்றும் கையெழுதிட்ட மனித நேய உள்ளங்கள், கடந்த 30 வருடமும் எங்கே போனர்கள்? வேண்டாம், இறுதிக் கட்டு யுத்தத்தின் போது எங்கே போனர்கள்? ஆடுகள் கொல்லப்படுவதற்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கின்றோம். நல்ல விடயம் தான். எமது சொந்தங்களான சக மக்கள் கொல்லப்பட்டார்களோ.

அதற்கு ஏன் குரல் கொடுக்கவில்லை. அனி தீரளாவில்லை. இரு தரப்பிடமும் யுத்தத்தை நிறுத்து என்று ஏன் போராடவில்லை. மக்களால் முடியாதது ஒன்றுமில்லை. அதற்காகத்தான் முன்வைத்தேன். இனியா வது, மனித குலத்தை நேசிப்போம்.

அன்மையில் ஓர் சம்பவம் நடந்தது. பஸ்ஸில் ஏறிக் கதவருகே நின்று கொண்டிருந்த இளைஞரை, பஸ் நடத்துவர் தூஷணத்தில் பொருத்தமற்ற வார்த்தைகளால் பேசி, முன்னே போ! என்று தள்ளிவிட்டிருக்கின்றார். இளைஞரும் முன்னே போயிருக்கிறார். என்றாலும் அவர் மனதில் ஓர் சலவப்படி. இது நடந்தது காலையில் பின்பு மதிய வேளையில் குறித்த பஸ்ஸிலே ஏறிய இளைஞர் எல்கடுவை நகரில் வைத்து, ஜூயா! கண்டெட்டரே உங்களுக்கும் எனக்கும் ஏதும் முன் விரோதம் இருக்கிறதா? இல்லையே! ஒழுங்காகச் சொல்லியிருக்க வாமே ஏன் தகாத வர்த்தை பிரயோகித்து என்னைத் தள்ளிவிட்டார்கள் என்று கேட்க, ஏதோ கேட்கக் கூடாத ஓர் விடயத்தை கேட்டான் என்று கேட்க, ஏதோ கேட்கக் கூடாத ஓர் விடயத்தை கேட்டான் என்று கேட்க இருக்கின்றது. இதற்கு முடிவு, விடிவு, தொழிலாளர்களைத் தாங்குவார்கள். உழைப்புச் சக்தி காலாவதியாகின்ற போது உதற்தித் தள்ளுவார்கள் என்பதே இவ்வாறான சம்பவங்கள் பெரும்பாலான தொழிலாளர்களுக்கு நடந்து கொண்டு இருக்கின்றது. இதற்கு முடிவு, விடிவு, தொழிலாளர்களைத் தொழிலாளர்களைத் தொழிலாளர்கள் என்று வேறுநிலையில்லை.

-செம்முரச-

வரலாறு எமக்கு கற்றுத்தந்த பாடம். ஆயினும் எந்த வொரு பாடத் தையும் கற்றுக் கொள்ள மிகப்பிடிவாதமாய் மறுக்கி நோம். எனவே ஏமாற்றுக்கள் தொடர்கின்றன. ஏமாற்றுக்கு வர்கள் தொடர்கிறார்கள் இந்த ஏமாற்றுத் தொழிற்சங்கத்தலைமைகள் ஏய்துப் பிழைத்து வருகின்றன. ஆயினும் தமிழ் பிரமாண்டமானவர்களாகவும் மூலசக்தி என்றும் எல்லாம் வல்லவர்கள் என்றும் தோற்றும் காட்டுகின்றனர். இவர்களின் சாயம் எப்போதோ வெளுத்துவிட்ட போதும் அவர்களுக்கெதிராக மக்கள் கிளர்ந்துதெழு முடியாதவர்களாக தம் நிலை உண

எல்லண்ணா

ராதவர்களாக உள்ளனர்.

பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர் மத்தியில் இயங்கும் பெரிய சிறிய தொழிற்சங்கங்களும் அதனுடைய அரசியல் செய்பவர்களும் இலங்கையை ஆண்டு வந்திருக்கும் இரண்டு பிரதான பேரினவாத சக்திகளுக்கும் முன்னு கொடுத்துக்கொண்டுதான் தம் பிழைப்பை ஒடிட வந்துள்ளனர். இலங்கையில் இன்முறண்பாடு போராக வடிவெடுத்துப் பார்த்தேன். சிறிய ஆச்சரியமும் அதே கவலையும் அளித்தது. இவ்வாறான அழிவுகளுக்கு அரசினதும் பேரினவாதிகளினதும் கூட்டாளரிகள் என்ற ரீதியில் தொழிற்சங்க அரசியல் தலைமைகள் பொறுப்புக்கூடிய வேண்டியவர்கள் ஆவர். பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இந்நாட்டிற்கு வந்த நாளிலிருந்து இன் ரீதியாகவும் வர்க்க ரீதியாகவும் ஒடுக்கப்படுவர்களாக உள்ளனர்.

இந்த நாடு திறந்த பொருளாதார கொள்கையின் வருகைக்கு பின் கடுமையான பொருளாதார பின்னடைவு வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிப்பு விலைவாசி உயர்வு ஆகிய பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கிறது. இந்த பொருளாதார பிரச்சினைகளால் அதிகம் பாதிக்கப்படுவது

சாதாரண உழைக்கும் மக்களாகும். பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இப்பொருளாதார கைமகளால் அடிப்படைத் தேவைகளை கூட பூர்த்தி செய்ய முடியாதவர்கள் உள்ளனர். அவர்களது வாழ்க்கைக்கத்தரம் மிகவும் பின்தங்கியுள்ளது. அதே போல அவர்களது அரசியல் பொருளாதார பண்பாட்டு குழலும் நலிவற்றதாக காணப்படுகிறது.

இவ்வாறானதொரு குழந்தையில் கூட்டு ஒப்பந்தத்துக்குரிய இரண்டு வருடாலம் முடிவற்று மீண்டும் பேசுக்காரர்த்தைகள் ஆரம்பிக்கவிருக்கின்றன. இந்தநிலையில் மலையக தொழிற்சங்க அரசியல் தலைமைகள் தொழிலாளர்களின் சம்பளம் பற்றியும் வேலைநேரம் சலுகைகள் பற்றியெல்லாம் பலவேறுவிதமான கருத்துக்கைளை தெரிவித்து வருகின்றனர். தற்சமயம் செய்ய வேண்டியது யாதெனில் பொதுவேலைத்திட்டமொன்றினுடையாக தொழிலாளர்களின் சம்பளம் தொழில் உரிமைகள் சலுகைகள் பற்றி தீர்மானித்தல் ஆகும். அத்தீர்மானங்கள் தொழிலாளர்களின் விருப்பத்தை முதன்மைப்படுத்தி அவர்களது அடிப்படைத் தேவைகளை அபிலாசைகளை பூர்த்தி செய்யக்கூடியதாகவும் வாழ்க்கைக்கத்தரத்தை உயர்த்தக் கூடியதாகவும் அமைதல் வேண்டும்.

தொழிலாளர்களின் சம்பளவர்வு கோரிக்கை வாழ்க்கைச் செலவு புள்ளி விகிதத்திற்கேற்ற வகையிலும் அன்றாடதேவைகளை பூர்த்தி செய்யக்கூடியதாகவும் அமைய வேண்டும். இதற்குரிய கலந்துரையாடல்களில் தொழிலாளர்களின் விருப்பத்தை முதன்மைப்படுத்தி அவர்களது அடிப்படை தேவைகளை அபிலாசைகளை பூர்த்தி செய்யக்கூடியதாக கொண்டும் அதை வேண்டும். அதற்கு ஜூக்கியப்பட்டப் போராட்டம் அவசியமாகிறது.

எனவே தொழிலாளர்கள் தமது நியாயமான போராட்டத்தை கைவிடாது உத்வேகத்தோடு போராட்டத்தை முன்னெடுத்தல் வேண்டும். தொழிலாளர்களின் போராட்ட பலத்தோடு ஓய்விடுகையில் எந்தவொரு ஆதிக்க பற்போக்குச் சக்திகளின் பலமும் அதிகமானதல்ல. போராட்டம் ஒன்று தான் உரிமையை பெற்றுக்கொள்வதற்கான வழி. எதிர்வரப்போகும் சம்பளவர்வுப் போராட்டத்தை வலுப்படுத்த இடுதுசாரி முற்போக

இக்கியப்பட்ட இலங்கைக்குள்

சுயநிர்ணய உரிமை அடிப்படையிலான

கயாட்சி வெண்றெழுச்சப் பட வெண்டும்

யுத്തம் മുഴിവക്കു കൊண്ടു വരപ്പാട്ടു ഇനുപതു മാതന്ക
ഞക്കു മേലാകിയുമ് അക് കൊടിയ യുത്തത്തിന്റുകു കാരണ
മാക നീംത്തു വന്നു തേചിയ ഇൻപ് പിരശ്ചിനെക്കു മക്കന്ത
സിന്തനെ അരശാങ്കത്തിനാല് തീർവു എത്തെന്നുമ് മുൻവൈ
ക്ക ഇയലവില്ലെല്ല. അതന്റെ അടിപ്പട്ടകെ കാരണമ്
പേരിനവാത മുതലാണിത്തുവു ആനുമ് വർക്കക നിലവല്പാ
ടേയാകുമ്. ഇതൻ മുലമ് ഇൻ മുരണ്പാടുമ് ഇൻ ഒടുക്കു
മുന്നൈയുമ് നീംത്തുചു ചെല്കിന്റെ. അതനാല് ഇലങ്ങൈക
അരചിയാറില് തേചിയ ഇൻപ് പിരശ്ചിനെ എൻപതു ഇൻറുമ്
പിരതാൻ ഇടത്തില് ഇരുന്തു വരുകിന്റെ അരചിയല് യതാരത്ത
ത്തൈ ജണനാധക മഹുപ്പു, ചബുകൈകകൾ, അപിവി രുത്തികൾ
പോൻറവെന്ന്റാല് മുഴി മഹൈത്തു വിട മുഴിയാതു. അതനാ
ലേയേ ജുക്കിയപ്പട്ട ഇലങ്ങൈകക്കുൾ ക്യാട്സി മുലമാക നിയാധമാൻ
അരചിയല് തീർവു കാണപ്പട വേണ്ടുമ് എൻ എമതു പുതിയ -
ജണനാധക മാക്കിച ലെൻഡിചക് കട്സി വന്പുന്നുത്തി വരു
കിന്റെ.

இவ்வாறு புதிய - ஜனநாயக மாக்கிச் - லெனினிசக் கட்சியின் ஜந்தாவது வடபிராந்திய மாநாடு கடந்த 26.02.2011அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் இடம் பெற்ற போது அதில் கலந்து கொண்டு சிறப்புரை ஆற்றிய கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் சி.கா.செந்திவேல் கூறினார். ஜந்து பேர் கொண்ட (தோழர் கள் க.தனிகாசலம், கா.பஞ்சலிங்கம், கா.கதிர்காமநாதன், த.பிரகாஸ், ந.பிரதீபன்) தலைமைக் குழுவின் தலைமையில் நடைபெற்ற முழு நாள் மாநாட்டில் செந்திவேல் கூற மந்து உறுப்புரையில் போது கூறியதாகும்.

நூற்று உயர்வாறும் பாது கொடுக்கவுன். யுத்தத்தின் கொடுத்தாலும் போராட்டத்தின் தவறான கொள்கை வழிமுறைகளாலும் தமிழ் மக்கள் வரலாறு காணாத பேரவைங்களையும் பேரழிவுகளையுமே அனுபவித்துக் கொண்டனர். இதற்கான முழுப் பொறுப்பையும் தெற்கின் பேரினவாத முதலாளித்துவ ஆளும் வர்க்கத்தினரும் வடக்கின் தமிழ்த் தேசியவாதம் பேசிவந்த குறுந்தேசியவாதிகளும் ஏற்றுக் கொள்ள வோண்டும். ஒரு நாட்டிற்கான தேசியத்தையாயினும் அல்லது ஒரு இனத்திற்கான தேசியத்தையாயினும் இரண்டு தளங்களில் நின்று முன்னெடுக்க முடியும். ஒன்று முற்போக்கான தேசியம் இரண்டாவது பிறப்போக்கான தேசியம். சுதந்திரத்திற்கு முன்பிருந்தே பேசப்பட்டுவந்த நாட்டுத் தேசியம் பிறப்போக்குத் தளத்தில் பேரினவாதமாகவே வளர்த்து முன்னெடுக்கப்பட்டது. அவ்வாறே தமிழ் இனத் தேசியம் என்பதும் பிறப்போக்குத் தளத் தில் நின்று குறுந் தேசியவாதமாக முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இவற்றால் சிங்கள ஆளும் வர்க்கச் சக்திகளும் தமிழ் மேட்டுக்குடி ஆதிக்க அரசியல் சக்திகளுமே பயன்கள் பெற்று வந்தன. ஆனால் அவைங்களையும் இழப்புக்களையும் சாதாரண உழைக்கும் தமிழ் மக்களே அனுபவிக்க வேண்டியவர்களாக ஆனார்கள்.

ஆதாலால் இனிமேலும் தமிழ்த் தேசியம் என்பதனை வாக்குகள் பெறுவதற்கு வெறும் உணர்ச்சிக் குரியதாகக் கொண்டு பழைய செக்கிமுத்த பாதையில் பிற்போக்கான தமிழ்க் குறுந்தேசிய வாதமாக முன்னெடுத்துச் செல்லும் இரத்தக் கறை படிந்த கொள்கைகளை தமிழ் மக்கள் நிராகரிக்க வேண்டும். தமிழ்த் தேசிய ஆதிக்க அரசியல் போக்கை இளம் தலைமுறையினர் இனம் கண்டு முற்போக்கான தமிழ்த் தேசியத்தை கைப்பிடிக்க முன்வர வேண்டும். தமிழ்த் தலைமைகள் அந்நிய ஏகாதிபத்திய சக்கிகளுக்கும் பிராந்திய மேலாதிக்க சக்திகளுக்கும் அடிப்பிள்ளது சென்றதன் விளைவை இறுதி யுத்த காலகட்டத்தில் தமிழ் மக்கள் இரத்தம் பெருகி உயிழ்கள் இழந்த போது அனுபவித்துக் கொண்டனர். இத்தனைக்குப் பின்பும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினர் இந் தியாவையும் அமெரிக்காவையும் அடிமை விசுவாசத்துடன் அரசியல் தீர்வுக்காகக் காத்திருப்பது தமிழ் மக்களை மீண்டும் தமது பிற்போக்கான தமிழ்க் குறுந்தேசிய வாதப் பாதையில் ஏமாற்றி அழைத்துச் செல்வதற்கேயாகும்.

தமிழ்த் தேசியம் என்பதனை உரத்துக் கூவிக் கொண்டு கடந்த நூற்றாண்டில் தமிழ்த் தலைமைகள் யாவும் முன் வெடுத்த கொள்கைகளும் போராட்ட வழிமுறைகளும் முற்று முழுதான தோல்விகளையே கண்டு வந்துள்ளன. இன்று அவற்றை வேறுவேறு பெயர்களில் முன்னெடுக்கவே அத்தலைமைகள் முன் விரிச்சின்ஹன் வாச்சுகள் பொலுத்தாகச் சுமிப்பு

பு-ஜ.மா-லெ கட்சியின் வடபிராந்திய மாநாட்டில் உரை

வடபிராந்திய மாநாட்டில் உரை

தேசியவாத அரசியலை மீண்டும் தூகு தட்டி மக்கள் முன்னால் விட்டுவர்கள் இவ்வாறில் விட்ட முற்றிலும்

தேசியவாத அரசியலை மீண்டும் தூகு தட்டி மக்கள் முன்வைக்கின்றனர். இவர்களில் சிலர் முற்றிலும் அடிபணிந்த அரசியலை 'விழுந்தாலும் மீசையில் மன்படவில்லை' என்ற தோறுணையில் முன்னெடுக்கின்றனர். மற்றும் சிலர் 'நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு' என்பதனை நம்பி 'அவ்வை நினைத்து உரவை இடிப்பது' போன்று அரசியல் செய்ய முன்நிற்கின்றனர். ஆனால் தமிழ் மக்கள் பட்டது போதும் என்ற நிலையில் அரசியல் மௌனத்தில் உறைந்து காணப்படுகின்றனர். இதற்கு ஜனநாயகமறுப்பும் இயல்பு வாழ்வுச் சிதைப்பும், அரசியல் தீவு முன்வைக்காமையும் அடக்கு முறை அச்சம் பீதி என்பன மட்டும் காரணமல்ல. தமிழ்த் தேசியவாதம் பேசி தமிழீழத்தை அடைய நின்ற அனைத்துத் தலைமைகளின் மீதான அரசியல் விரக்தியும் வெறுப்புமே காரணமாகும். இந்நிலையில் தமிழ் மக்களுக்கு முன்னால் உள்ள ஒரே அரசியல் மார்க்கம் வெகுஜனப் போராட்டப் பாதையாக மட்டுமே எஞ்சி நிற்கிறது. நமக்கான கொள்கை நிகழ்ச்சி

நிரலை நாமே தயாரிப்போம். நாமே அணி திரன்வோம் ஏமக்கான தலைமையை நாமே உருவாக்குவோம் அத்தகைய கொள்கையானது கடந்தகாலப் பட்டறிவில் இருந்து முற்றிலும் ஏகப் பெரும்பான்மையான உழைக்கும் தமிழ் மக்களின் நலன்களுக்கானதாக இருப்பதை உறுத் செய்து கொள்வோம். தமிழ் மக்கள் மத்தியில் காணப்படும் சாதிய ஏற்றத் தாழ்வுகள், சமூக நீத் மறுப்புக்கள் பெண்கள் மீதான ஒடுக்குதல்கள், மற்றும் பாரபட்சங்களை அகற்றக் கூடிய ஒரு பொது வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் பரந்துபட்ட மக்களை ஜக்கியப் படுத்துவோம். அந்திய சக்திகள் மீதான அடிமை விகவாசத்தைத் தகர்த்துதறிவோம் குறுகிய இனவாதத்தைக் கைவிட்டு சிங்கள உழைக்கும் வர்க்க மக்களோடு இணைந்து நிற்போம். ஒடுக்கப்படும் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் உரிமைகள் பற்றி சிங்கள மக்களுக்கு எடுத்துரைத்து அவர்களையும் எமது வெகுஜனப் போராட்டப்பாதையில் ஜக்கியமுறச் செய்வோம். இதுவே தமிழ்மக்களின் முன்னால் உள்ள சரியான அரசியல் தெரிவாக இருக்க முடியும்.

இதுவரை தமிழ் மக்கள் மத்தியில் மூன்று
கட்டங்களாகவில் முன்னெடுக்கப் பட்டு வந்த
கொள்ளைகள் வழிமுறைகள் தோல்வியடைந்து
அழிவுகள் எஞ்சியுள்ள குழலில் மேற் கூறியவற்றின்
அடிப்படையில் நான்காவது போராட்ட முனை
திறக்கப்படுவது மட்டுமே சரியானதாக உறுதியானதாக
தூர் நோக்குடையதாக அமைய முடியும். தமிழ் மக்கள்
மத்தியில் இத்தகைய புதிய மாற்று அரசியல்
கொள்கையும் நடைமுறை வழி முறைகளும்
சிந்திக்கப்படாது விட்டால் விடுதலைக்கான மார்க்காம்
ஏதுவும் திறக்கப்பட முடியாததாகும்.

எனவே எமது கட்டி தனது சொந்த கொள்கை நிகழ்ச்சி நிரலை முன்னெடுக்கும் அதே வேலை முற்போக்கான தமிழ்த் தேசியம் என்பது குறுந்தமிழ்த் தேசியவாதத்தை நிராகரித்து முகிழ்த்தெழுமானால் அவற்றுடன் ஒரு பொது வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் இணைந்து செயல்படவும் தயாராக இருக்கிறது என்பதையும் இப் பிராந்திய மாநாட்டின் ஊடாக வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது என்றும் பொதுச் செயலாளார் சி.கா.செந்திவேல் கூறினார்.

இப்பிராந்திய மாநாட்டில் வடமாகாணத்தின் ஜந்து மாவட்டங்களில் இருங்கால் பிரச்சினிகள் வருகை செய்கிறார்களோ

மாநாட்டிற்கான அறிக்கையை வடபிராந் திய செயலாளர் கா.கதிர்காமநாதன் முன்வைத்தார். ஆறிக்கை விவாத தத்தில் மாநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டு விரிவான கருத்துக்களை முன்வைத்தனர். ஆக்துடன் மாநாடு பதின்மூன்று திர்மானங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டது. க.தணிகாசலம், சோ. தேவராஜா ஆகியோர் ஆரம்ப உரை சிறப்புரை ஆற்றினர். மறைந்த கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டதுடன் முத்த தோழர்கள் மூவர் மாநாட்டில் செஞ்சால்வை அணிவித்து கட்சியின் நினைவுச் சின்னம் வழங்கப் பாராட்டி கொள்விக்கப்பட்டனர்.

புதிய - ஜனநாயக மாக்சிச - லெனினிசுக் கட்சியின் வடபிராந்திய மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட நீர்மானங்கள்.

- 1) யுத்தம் முடிவடைந்து இரண்டாவது ஆண்டை நெருங்கியபோதும் அந்த அவலங்கள் தாக்கங்களிலிருந்து மக்கள் முற்றாக மீளவில்லை. இந்ந லையில் இனமுரண்பாடும் ஒடுக்குமுறையும் நீடிக்கின்றன. எனவே தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வை காலத்தை நீட்டாது முன்வைப்பதை வற்புறுத்துகிறோம். அத்தகைய தீர்வு கூயநிரண்ய உரிமை அடிப்படையில், ஜக்கியப்பட்ட இலங்கையில் பூரண சுயாட்சி உடையதாக அமைய வேண்டும் என வலியுறுத்துகிறோம்.
 - 2) மீள் குடியேற்றம், புனரமைப்பு புனர்வாழ்வு என்பன வெறும் பெயரளவில் அன்றி மக்கள் தமது சொந்த வாழ்விடங்களில் எவ்வித தலையீடும் அச்சுறுத்தலும் நெருக்கடிகளும் இன்றி சுதந்திரமாகவும், இயல்பாகவும் வாழ்வதற்கு ஏற்ப இயல்புச்சுழலை விரைவாக ஏற்படுத்த வேண்டும்.
 - 3) வலி வடக்கிலும் ஏனைய பிரதேசங்களிலும் இருந்து வரும் உயர்பாதுகாப்பு வலயப்பகுதிகளில் மீள் குடியேற்றம் துரிதப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
 - 4) அவசரகாலச் சட்டம் உடனடியாக நீக்கப்படுவதுடன் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் அகற்றப்பட வேண்டும்.
 - 5) அரசியல் கைதிகள் அனைவரும் விடுதலை செய்யப்படுவதுடன் காணாமற்போனோர் பற்றிய விபரங்கள் வெளியிடப்பட வேண்டும்.
 - 6) இனம் தெரியாதோர் என்னும் பெயரில் முன்னெடுக்கப்பட்டு வரும் கொலைகள் கொள்ளைகள் ஆட்கடத்தல்கள் நிறுத்தப்படுவதற்கு உரிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதுடன் குற்றவாளிகள் சட்டத்தின் முன் நிறுத்தப்பட வேண்டும்.
 - 7) ஜனநாயகம், இயல்பு வாழ்வு என்பன மீண்டும் தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டும். முழுமையான சிவில் நிர்வாகம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
 - 8) அடிப்படை ஜனநாயக - மனித உரிமைகள், தொழிற்சங்க உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் ஊடக, கருத்துச் சுதந்திரம் நிலை நிறுத்தப்பட வேண்டும்.
 - 9) பொருட்களின் விலையுயர் வதை தடுத்து நிறுத்தப்படுவதுடன் வாழ்க்கைச் செலவின் உயர்வு கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். இதற்கு ஏற்ப சம்பள உயர்வு சகல தரப்பினருக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும்.
 - 10) விவசாயிகள் அன்றாடத் தொழில்கள்கள் மீனவர்கள் தத்தமது தொழில்களை சுதந்திரமாகவும் அச்சமின்றியும் முன்னெடுப்பதற்கு ஏற்ற இயல்புச்சுழல் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
 - 11) ஏகாதிபத்திய உலகமய திறந்த பொருளாதாரத்தின் விளைபயனான நுகர்வுக் காலாசாரத்தின் நச்சுத்தனமான பாதிப்புக்களுக்கு எதிராக மக்களை விழிப்படையச் செய்து அணிதிரட்ட வேண்டும்.
 - 12) இலங்கையின் இறைமைக்கும், இனங்களின் ஜக்கியத்துக்கும் வேட்டு வைத்துவரும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய, இந்திய பிராந்திய மேலாதிக்க வல்லரசுகளின் ஊடுருவல்களுக்கு எதிராக மக்களை விழிப்படையச் செய்யவேண்டும்.
 - 13) இலங்கையின் சிங்கள, தமிழ், மூஸ்லிம், மலையக உழைக்கும் வர்க்கத் தின் நலன்களுக்கான அடிப்படைக் கோரிக்கைகளை முன்வைத்து வெகுஜனப் போராட்ட மார்க்கத்தில் அணிதிரட்டி ஜக்கியம், சமத்துவம், சுதந்திரம், சுபீட்சமுள்ள புதிய இலங்கையைக் கட்டி எழுப்பவோம்.
 - 14) உலகின் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட நாடுகளினதும் மக்களினதும் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான போரட்டங்களுடன் ஒன்றினைந்து முன்செல்

சிதுனைய் பெண் ஒருக்குழுவையின் சின்னம்

தென்னாசியப் பிராந்தியம் முழுவதையும் எடுத்து நோக்கும் போது ஏனைய ஒடுக்குமுறைகள் போன்று பெண்கள் மீதான ஒடுக்குமுறை என்பது பல்வேறு வடிவங்களில் நீடித்து வருகின்றது. அதில் ஒன்றே சீதனம் அல்லது வரதட்சஸை என்பதாகும். பெண்களுக்கான திருமண நிறைவேற்றத்திற்கு இச் சீதனம் என்பது ஒரு கட்டாய நிபந்தனையாக இருந்து வருகிறது. திருமண பந்தத்தில் ஈடுபடவுள்ள குறித்த பெண்ணுக்கு அவரது வீட்டில் இருந்து பெற்றோர் சகோதரர்கள் என்போர் சம்பந்தப்படப் போதும் ஆணுக்குப் பணம், தங்க நடக்ககள், நிலம், பாவளைப் பொருட்கள், வாகனங்கள் என்பனவற்றைத் தொகையளவில் அன்பளிப்பாக வழங்கப் படும் நடைமுறையே சீதனம் என்பதாகும்.

இலங்கையில் இச் சீதன முறையானது பரந்தாளில் பல் வேறு அளவுகளில் காணப்படுகிறது. சிங்கள மக்களிடம் குறைந்தள விலும் தமிழ் மஸ்லீம் மலையக்குத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் வெவ்வேறு அளவுகளிலும் இருந்து வருகிறது. இச் சீதன முறையினால் பாதிக்கப்படுவது பெண்கள் மட்டுமள்ளி அவர்களது பெற்றோர் சுகோதரர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். திருமண வயதை அடைந்துள்ள நிலையில் சீதனம் கொடுக்க வசதியற்ற குடும்பச் சூழலில் முது கண்ணியர் என்ற நிலையில் பல ஆயிரக் கணக்கான இளம் பெண்கள் சமுகத்தில் இருந்து வருவதை அவதானிக்க முடியும். திருமண வாழ்வில் ஈடுபடவும் கணவன் குழந்தைகள் குடும்பம் என்பதனுள்ள தமிழ ஈடுபடுத்த இளம் பெண்கள் விரும்பிய போதும் அவ்வாறு செயல் படுவதை சீதனம் என்ற அவமானகரமான முறையானது தடையாகவே இருந்து வருகிறது. இதனால் முது கண்ணியர்களாகி வரும் இளம் பெண்கள் அனுபவித்து வரும் சமூக வேதனை களும் சோதனைகளும் சொல்லில் அடங்காதவைகளாகும். பெண்களைப் பிள்ளைகளாகப் பெற்ற பெற்றோரும் கூடப் பிறந்த ஆண் சுகோதரர்களும் படும் துண்பங்கள் வேதனை மிகக்

வையாகும். இதன் காரணமாகவே பெண் பிள்ளைகள் பிறகும் போது பெற்றோர் உறவினர்களால் வேண்டா வெறுப்புக் காட்டப்படுகிறது. “ஜந்து பெண்களைப் பெற்றால் அரசனும் ஆண்டியாவான்” என்பது முதுமொழியாகப் பேசப்படுகிறது. இது சீதனத்தை மையமாக வைத்தே எழுந்த ஒரு கூற்று என்னாம்.

இச்சீதன முறைமை என்பது நிலவுடைமையின் கீழ் ஆணா

திக்க வரம்புகளுக்கு உட்பட்டதாகும். இந்த நடைமுறை சாதி யம் போன்று தமிழ்ச் சூழலில் மிகவும் கெட்டியானதாக இருந்து வருகின்றது. பெண் பிள்ளைகளைப் பெற்ற பெற்ற ஹேர் தமது இளமைக் காலத் திலிருந்தே இச்சீதனம் கொடு ப்பதைத் தமது கடமை என மனதில் வைத்துக் கூடும் உழை

பலிலும் சேமிப்பிலும் ஈடுபெட்டு வருவது மரபாக எழுதா விதமாகப் பின்பற்றப்படுகிறது. தமது அன்றாட உணவைக் கடக்க கட்டுப்படுத்தி தமது பெண்களைக் கரை சேர்க்கவென்பாடுபடுகின்றனர். தத் தமது ஆண் பிள்ளைகளுக்குப் பெரும்குடும்பப் பொறுப்பு இருப்பதாகச் சிறுவயதில் இருந்தே முளையில் பதிய வைத்து அக்கா, தங்கைக்கு சீதனம் வழங்குவது ஆண் சகோதரர்களின் தலிர்க்கவியலாத கடமையென விதக்கப்படுகிறது. தமது பெண் சகோதரர்களுக்கு சீதனம் கொடுப்பதையே லட்சியமாகக் கொண்டு உள்ளாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் பணம் தேவூவதற்காகக் கடும் உழைப்பில் ஈடுபெடும் ஆண்கள் பலர் நாற்பத்தைந்து ஜம்பது வயதாகி யும் திருமணம் செய்யாது இருந்து வருவதையும் பல இடங்களில் காணமுடியும்.

சம காலத்தின் புலம் பெயர்ந்து வாழும் குழலால் சீதனமுறைக்கெனப் பணம் சொத்து சேகரிக்க நிர்ப்பந்திக்கும் போக்கும் அதிகரித்துக் காணப்படுகிறது. இரண்டு பெண் குழந்தைகளும் ஒரு ஆணும் உள்ள ஒரு இளம் குடும்பம் தந்தைக்கு அளவான வருமானம். அதுவும் போதாதது மட்டு மன்றி நாட்டுச் சூழலாலும் மத்திய கிழக்கு சென்று வந்தவர் அக்கும்பத்தின் குழந்தைகள் வளர்ந்து பாட சாலை செல்லும் மாணவர்களாக உள்ளனர். பதினேழு வயதான தமது முத்த ஆண் பிள்ளையின் கல்வியை நிறுத்தி ஜெராப்பிய நாட்டில் வசிக்கும் தமது நெருங்கிய உறவினர் மூலம் அங்கு அனுப்பி வைக்கப் பெற்றோர் முயற்சிக்கின்றனர். ஏன் என்று கேட்டால் எங்களது இரண்டு பெண் பிள்ளைகளை எதிர்காலத்தில் கரை சேர்ப்பதற்கு வேறு வழி இல்லை என்கன் றனர். அதாவது இரண்டு தமது பெண்பிள்ளைகளுக்கு சீத னம் கொடுக்க வேண்டி வரும் என்பதால் தமது ஒரே மகனைக் கல்வியை நிறுத்திப் புலம் பெயர் வைக்கும் முயற்சி நடைபெறுகிறது. இது நமது குழலில் ஒரு சோற்றுப் பகுமா கவே காணப்படுகிறது.

சமூக வழக்குகள் 8

ஏற்றுத் தாழ்வுகள்

த. சுவீசுகரம்

* சமூகங்களில் தனியார் உடைமை நிலை நிறுவப்பட்ட காலந்தொட்டு ஆண்களுக்குச் சார்பாகப் பெண்களின் சமூக நிலை தாழ்வானதாகவே இருந்து வந்துள்ளது. இன்று நடைமுறையில் உள்ள அளைத்து மதங்களும் நிலவுடைமைச் சமூகங்களில் அல்லது அதற்கு முந்திய அடிமைச் சமூகம் சார்ந்த சூழல்களில் விருத்தி பெற்றவையே. கிறிஸ்துவம் முதலாளியத் தின் தோற்றுத்தையொட்டிப் பிளவண்டு சில மாற்றங்களை உள்வாங்கியுள்ள போதும், பழைய மதத்தின் விழுமியங்களிற் பல கைவிடப்படாமலே உள்ளன.

* எல்லா மதங்களிலும் உள்ள ஆணைதிக்கச் சிந்தனை பெண்ணை ஆணின் தேவைகட்காகவும் வம்ச விருத்திக்காகவும் படைக்கப்பட்ட ஒரு பிறவியாகவே கொள்ளுகிறது. முதலாளியத்தின் தோற்றுத்தின் பின்பு உருவான சோஷலிச மனித சமத்துவச் சிந்தனைகள் சமூகத்திற் பெண்ணின் இடம் பற்றிய கேள்விகளை எழுப்பியதன் பயனாகப் பல துறைகளிலும் பெண்கள் சமத்துவத்தை வென்றெடுக்க முடிந்தாலும் முதலாளியம் பெண்களை நுகர் பண்டங்களாக மாற்றியுள்ளதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். முழுமையான ஆண்-பெண் சமத்துவம் சோஷலிலைத்தின் கீழேயே இயலும் எனினும், பெண்களின் சமத்துவத்துக்கும் உரிமைகட்குமான போராட்டங்கள் மூலம் அந்தச் சமத்துவ இலக்கை நோக்கி முன்னேற இயலும்.

* பெண்களின் தாழ்நிலைக்குப் பொருஞம், தனியார் சொத்துடமையும் சார்ந்த காரணங்கள் இருப்பதை நாம் மறுக்க இயலாது. ஒரு நூற்றாண்டு முன்பு வரை தென்னாசியச் சமூகங்களில் பெண்களுக்குச் சட்டற்றியாகச் சொத்துறிமையை மறுக்க முடிந்தது. இன்றுங் கூடப் பெண்களுக்குச் சொத்துறிமை குறைக்கப்படுவதையும் மறுக்கப்படுவதையும் நாம் காணலாம். அதே வேளை, பெண்ணை ஒரு ‘கலையாகப்’ பார்க்கும் தன்மை சீல தென்னாசிய, குறிப்பாகத் தமிழ்ச், சமூகங்களில் உள்ளது.

* இலங்கையில் சுதநம் என்பதும் இந்தியாவில் வரதட் சணை எனப்படுவதும் ஒரு பெண்ணை மணப்பதற்காக ஒரு மணமகனுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற பொருள் என்று கருதப்படுவது. சுதநமாக வழங்கப்படும் சொத்து பெண் ணின் பேரிலேயே இருக்கும் என்கிற நிலைமைகளில் சுதந் த்திர்க்கும் மேலாக மணமகனுக்கு ‘டொனேஷன்’ என்கிற அன்பளிப்பு வழங்கப்படுகிறது. சரியாகச் சொல்வதானால், கேட்டு வாங்கப்படுகிறது.

சீதனமாக வழங்கித் திருமண விழா நடாத்திப் பெருமை கொண்டார். இதனையிட்டு யாரும் கேள்வி எழுப்பவில்லை. பதிலுக்கு அதனை ஒரு பிரமிப்பாகவே நோக்கினர். அதன் பாதிப்பு ஒரு சமூகக் கேடாக வசதியற்ற ஏகப் பெரும்பான்மையான பெண்களை எப்படிப் பாதிக்கும் என்பது பற்றிச் சிந்திக்கப்படவே இல்லை. பதிலாக அதே போன்று தாழும் சீதனம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நுப்பாசையுடன் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமது உறவுகள் மூலம் பணம் பெற்றுச் சீதனம் வழங்கவே முயலுகின்றனர். இதனால் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் இச் சீதனத்திற்காகப் பனியிலும் குளிரிலும் கடுமையாகவும் அதிகரித்த நேரத்திலும் வேலை செய்து விரைவாகவேக்கும் நோயாளிகளாகிக் கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை பற்றி யாரும் கணக்கில் கொள்வதில்லை.

தமிழ்த் தேசியம் கால் பதித்து நிற்கும் தமிழர் பழையமைவாதம் சீதனக் கொடுமை பற்றிக் கேள்வி எழுப்புவ தில்லை. அனிலியல் பூர்வமாகவோ அனில் மனிதனேய மனக் சாட்சி ரத்யாகவோ அதன் சமூகத் தாக்கம் பற்றிப் பேச வதில்லை. இதற்கு ஒரு உதாரணம் விடுதலைப் புலிகள் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் பரந்த பிரதேசத்தைத் தமது கட்டுப் பாட்டின் கீழ் வைத்து ‘ஆட்சி’ செய்த போது இச் சீதனத் தைப் பற்றி உரிய அனுகுமுறையை மேற்கொள்ளவில்லை. அதன் தீய சமூகத் தாக்கம் பற்றி அறிவியல் பூர்வமாக அனுகப்ப வில்லை. மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்திச் சீதனத்துள் அடங்கியிர்ண பெண் ஒடுக்குமுறை பற்றி எடுத்து ரொக்கவில்லை. பதிலுக்குச் சீதனம் வழங்கு வது தடை செய்யப்பட்டுள்ளதாகக் கூறி அத் தடையை மீறிச் சீதனம் கொடுக்கப்பட்டால் அதிலிருந்து குறிப்பிட்ட வீதம் தண்டப் பண்மாகப் பெறுவதையே புலிகள் நடைமுறையா க்கிக் கொண்டனர். இதனால் சீதனம் மறையவில்லை. அதில் ஒரு பகுதி புலிகளால் வகுவிக்கப்பட்ட நிகழ்வே இடம்பெற்றது. மேலும் இச் சீதன முறைமையை தமிழர்களிடையே

தொடர்ச்சி 11 பக்கம்

പ്രാംബിനാൻമും ‘ക്രിസ്ത’

அவை மறுக்கவில்லை

* வேறுபாட்டுக்கான அடிப்படைக் காரணம் நம் குழலிலெபன் தனது குடும்பத்திற்கு ஒரு சுமையாகக் கருதப் படுவதாகும். மனமாகாத பெண் வளவெளிப்படையாகவே ஒரு சுமை எனப் பெற்றோர் உட்படைக் குடும்பத்தினரும் சுற்றமும் கூறுவதை அறிவோம். அதனுடன் ஒட்டி, ‘குமர் கரை சேருவது’, ‘பாரு இறங்கியது’ என்பது போன்ற சொற்றொட்டர்களையும் நாம் கேட்கிறோம். எனவே சீதனமும், நன்கொடையும் இந்தசுமையை இறக்குவதற்கான செலவுகளாகின்றன.

* ‘குமையை’ எங்கே எவரிடம் இறக்குவது என்பதை பொறுத்தும் ‘குமையின் தன்மையை’ பொறுத்தும் செலவை கூடிக் குறைவதையும் நாம் காணலாம். சமூகத்திலே ஆணாளிக்கஞ் சார்ந்த விழுமியங்கள் சில, பெண்ணிலே கல்வித் தகுதி தொழில் என்பன குமையானது குறையாமல் கூடுவதற்கும் வழி செய்கின்றன. ஒரு பெண்ணை விட அவரது கணவன் கல்வியிலும் தொழிலிலும் மேம்பட்டவனாயிருக்க வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பில் பயனாகப் படித்த ஒரு பெண்ணுக்கும் அவரிலும் அதிகம் படித்த மனமகனுக்காகப் பெற்றோர் மேலும் சிரமங்களை ஏற்க நேருகிறது.

* எனவே, பெண்ணைத் தாழ்வானவளாக மட்டுமென்றி, ஒரு சுமையாகவும் கொள்ளுகிற நமது சமூகச் சூழல் பெண்கள் மீதான ஒடுக்குமுறையை வலுப்படுத்துகிறது தம்பதிகள் எக் காரணத்தாற் பிரிந்தாலும், ஆணின் குற்று அதிகம் பேசப்படாததாக இருப்பதுடன் குற்றமற்ற பெண்ணும் குறைபாடுடையவராகக் கருதப்படுவதற்கு நமது சமூகச் சூழல் வழி செய்கிறது. இதிலே மங்கள கருமங்களில் பங்கு பற்றும் உரிமை கூமங்கலியருக்கு

மட்டுமே உரியது என்கிற கருத்து முக்கியமான பங்காற்றுகிறது. மணமானவர் என்பது ஒரு பெண்ணுக்குரிய குறைந்தபட்ட தகுதியாக்கப்படுவது தொடரும் வரை பெண்களும் பெண்களைப் பயிற்சோரும் மட்டுமென்றிப் பல நேரங்களில் பெண்களுடன் பிறந்த ஆண்களும் தங்களது

‘நூய் சுடைய’

* அது மட்டுமன்றிச் சீதனம், நன்கொடை என்பவெற்றுக்கு அதிகம் உட்பாதிருந்த வறுமைப்பட்ட அல்லது பிற்ப உத்தப்பட்ட சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் கல்வி, தொழில், வணிகம் என்பன மூலம் பொருளாதார மேம்பாடு காணும் போது, தங்களை அடக்கியொடுக்கிய மேட்டுக் குடிகளின் நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுகிற ஒரு போக்கையும் நாம் அவகாளிக்கலாம்.

* சீதனம் வாங்காமல் திருமணம் செய்வதும் குறைந்த சீதனத்திற்கு உடன்படுவதும் மதிப்புக் குறைவானவையாகக் கருதப்படுவதையும் நாம் பொதுவாகவே காணுகிறோம். எவ்வயல்லாம் சமுகக் கேடானவையோ அவற்றையெல்லாம் மனிதர் தமது தகைமையின் அளவு கோல்களாக்குவது ஒரு சமுகத்தைப் பீடித்திருக்கும் பெரு நோயான்றின் அறிகுறிகளோ.

* எனவேதான் பெண்ணுறிமைக்கான போராட்டம் பிற சமூக ஏற்றுத்தாழ்வுக்கட்கு எதிராகவும் சமூகத்தின் மேலாதிக்கச் சிந்தனையின்தும் பண்பாட்டின்தும் அடிநாடமாகவுள்ள விழு மியங்கட்கெதிரான போராட்டத்தையும் தனது பணியாக்கிக் கொள்ளவது அவசியமாகிறது.

പട്ടക்கോട്ടൈயൽ

കിടന്ത്

മുൻക്കാലത്തീവ് വരൈ

-வெகுஜனன்-

1988 நவம்பரில் மாகாணசபை உருவாக்கத்துடன் வடக்குக் கிழக்கில் இயல்பு வாழ்வோ சமாதான குழலோ ஏற்படவில்லை. மாறாக மோதல்களும் அதிகாரப் போட்டிகளுமே வலுத்தன. அங்கு தம்மை நிலை நிறுத்தி தத்தமது நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ள நான்கு அதிகார மையங்கள் முயன்று நிற்றன. அவை இந்திய ராணுவம், இலங்கை அரசாங்கம், விடுதலைப்பிளிகள் இயக்கம், ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ் இயக்கம் என்பனவாகக் காணப்பட்டன. இவற்றின் செயற்பாடுகள் யாவும் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் நகரவுகளாக அன்றித் தத்தமது நிலைப்பிற்கான ஆயுத நடவடிக்கைகளாகவே அமைந்திருந்தன. இதனால் கொலைகளும் இரத்தப் பெருக்குமே தொடர்ந்தன. வடக்குக் கிழக்கு மக்கள் அனைவரும் அச்சம் பீதி உயிர் இழப்புக்கள் மத்தியில் வாழ நிர்ப்பாந்திக்கப்பட்டனர். வடக்குக் கிழக்கு இந்திய ராணுவத்தின் முழுமையான கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்த அதேவேளை வடக்கின் மூல்லைதீவுக் காட்டுப் பிரதேசத்தில் புலிகளின் தலைமை முடக்கப்பட்டிருந்தது. கிழக்கின் முக்கிய காடுகளிலும் விடுதலைப் புலிகள் மறைந்திருந்தனர். அவ்வப்போது மறைந்திருந்து தாக்கி அழித்துவிட்டுத் தப்பியோடும் கொரில்லா முறையினைப் புலிகள் தமது ராணுவத் தந்திரோபாயமாகக் கொண்டிருந்தனர்.

இவ்வேளையிலேயே ஆர்.பிரேமதாசா 02.01.1989ல் இலங்கையின் முன்றாவது பதவிக் காலத்திற்காக ஜனாதிபதிப் பதவியை ஏற்றார். அவர் இலங்கையின் சமூக அமைப்பில் “குறைந்த சாதியக் குடும்பம்” எனக் கூறப்படும் சாதாரண குழலின் ஊடே அதி உயர் பதவிக்கு வந்தவர். அதனால் அவரிடம் சில குணவியல்புகள் சிங்கள உயர் சாதிய மேட்டுக்குடித் தலைவர்களிடம் காணப்பட்டவற்றில் இருந்து வேறுபட்டதாகக் காணப்பட்டது. ஆனால் அவை எதுவும் தரகு முதலாளித்துவ ஜக்கிய தேசியக் கட்சியின் வர்க்க நிலைப்பாட்டிற்கு ஊறு விளைவிப்பதாக அமையவில்லை. பதிலுக்கு ஜக்கிய தேசியக் கட்சியை சாதாரண உழைக்கும் கிராம மக்கள் மட்டத்திற்குக் கொண்டு சென்று அவர்களிடையேயான வாக்கு வங்கி வளர்ச்சிக்கு உதவியது.

இத்தகைய ஜனாதிபதி ஆர்.பிரேமதாசா இந்திய ஆளும் வர்க்கத்துடன் இணக்கமற்றவராகவே காணப்பட்டார். அவர் இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தம் செய்யப்படுவதைக் கடுமையாக எதிர்த்து வந்தவர். மாகாண சபை மூலம் அதிகாரப் பகிர்வு இடம் பெறக் கூடாது என்பதில் விடாப்பிடியாக இருந்தவர். இவ்விடயத்தில் இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தம் உருவாகவும் இந்திய ஆளும் வர்க்கத்தின் அரவணைப்பைப் பெறுவதிலும் முன் நின்ற ஜக்கிய தேசியக் கட்சியின் மேட்டுக்குடி வழி வந்த தலைவர்களான காமினி திசநாயக்கா, அத்துலக் முதலி போன்றவர்களுடன் கடும் மரண்பாடு கொண்டவராகவும் இருந்து வந்தார்.

அத்தகைய ஜனாதிபதி ஆர்.பி.ரேமதாசாவை எதிரிக்கு எதிரிநண்பன் என்ற வகையில் தமது நோக்கங்களுக்குப் பயண்படுத்த புலிகள் இயக்கம் முன்வந்தது. அவ்வாறே இந்திய ராணுவத்தை வெளியேற்றும் தனது நோக்கத்திற்காக பிரேமதாசா புலிகளுடன் உறவடு முன்வந்தார். அதன் விளைவாகத் தான் பதவியேற்ற ஜந்தாவது மாதத்தில் 04.05.1989ல் பிரேமதாசா- புலிகள் இயக்கப் பேச்கவார்த்தை கொழும்பில் இடம்பெற ஆரம்பித்தது. இப் பேச்கவார்த்தையில் பிரபாகரன் பொட்டம்மான் ஆகியோர் தவிர்ந்த அடுத்த மட்டத் தலைவர்களாகவிருந்த மாத்தையா, யோகி, அன்றன் பாலசிங்கம், அடேல் பாலசிங்கம், லோரன்ஸ் திலகர், மூர்த்தி, ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். அரசாங்கத் தரப்பில் உயர் அதிகாரிகளான சேபால் அட்டியகல, பிரட்மன் வீரக்கோன், கே.எஸ்.கே விஜயதாசா, தளபதி சிறில் ரணதுங்கா, பேர்ணாட் திலகரட்ன போன்றோர் கலந்து கொண்டனர். புலிகள் இயக்கக் குழுவினர் இலங்கை ராணுவ உலங்குவானுரதி மூலம் வன்னிக் காட்டிலிருந்து அழைத்து வரப்பட்டுக் கொழும்பின் ஜந்து நடச்சத்திரக் ஷோட்டலான ஹில்டனில் தங்க வைக்கப்பட்டு அங்குதான் பேச்கவார்த்தையும் இடம் பெற்றது. சுமார் பதின்மூன்று மாதங்கள் இடம் பெற்ற அரசாங்கம்-புலிகள் இடையேயான பேச்கவார்த்தையால் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு உருப்படியான தீர்வு எதனையும் காணவியலவில்லை. அவ்வாறான நோக்கம் எதுவும் அவ்விரு தரப்பினரிடமும் இருந்திருக்கவில்லை என்பதும் உண்மையாகும்.

ஜனாதிபதி பிரேர்மதாசாவும் அவரது தலைமையிலான அரசாங்கமும் இப் பேச்கவர்த்தை மூலம் விடுதலைப் புலிகளைப் பலவீனப்படுத்தி தமது பேரினவாத முதலாளித்துவ நிலைப்பாட்டை வழிப்படுத்தலாம் என

நம்பினார். அதன் மூலம் இலங்கை அரசியலில் தனது ஆட்சி அதிகாரத்தை சிங்கள மக்களின் ஆதரவோடு நீடித்து நிலைக்க வைத்து இரண்டாவது தடவையும் ஜனாதிபதிப் பதவிக்கு வருவதை தூர் நோக்குடைய உள்ளார்ந்தமாகப் பிரேமதாசா கொண்டிருந்தார். இவற்றை விட பிரேமதாசாவிற்கு உடனடியாகத் தேவைப்பட்டது வடக்குக் கிழக்கில் நிலை கொண்டிருக்கும் இந்திய ராணுவத்தை வெளியேற்றுவதாகவே இருந்தது. அவரிடம் இருந்த இந்திய விரோத நிலைப்பாடானது சிங்கள மக்களிடையே வரலாற்று வழியாக இருந்து வந்த இந்திய ஆதிக்க எதிர்ப்புடன் ஒன்றிணைந்ததாகக் காணப்பட்டது. அதேவேளை புலிகள் இயக்கத்தின் இந்திய விரோத நிலைப்பாடானது அதன் ராணுவத்தை அகற்ற வேண்டும் அதன் மூலம் தமது ஏகத்துவ நோக்கங்களை நிறைவேற்ற வழி ஏற்படுத்துவதாகவும் அமைந்திருந்தது. ஆதலால் இரு தரப்பினரினதும் புள்ளிகள் இரண்டும் ஒரே மையத்தில் ஒன்று சேருவதில் அதிக சிரமம் இருக்கவில்லை.

இச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திய புலிகள் இயக்கம் தனது அடுத்த நகர்வுக்குரிய அடிப்படைகளை வலுப்படுத்திக் கொண்டது. இலங்கை அரசாங்கத்திட மிருந்து சுமார் பத்து மில்லியன் ரூபா பணத்தையும் தமக்கு வேண்டிய ஆயுதங்களையும், ஆயுதத் தளபாடங்களையும் பெற்றனர். அத்துடன் சொகுசு ரக வாகனங்கள் உட்படப் பலருக வாகனங்களையும் பெற்றுக் கொண்டனர். சிறையில் இருந்து வந்த பெண் புலி உறுப்பினர்கள் உட்படப் பன்னிரண்டு பேரை விடுவித்துக் கொண்டனர். அத்துடன் புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்த பிரபாகரனின் மனைவியும் இரண்டு பிள்ளைகளும் இலங்கைக் கடவுச்சிட்டுடன் கட்டுநாயக்கா விமான நிலையம் வந்து அங்கிருந்து அரசாங்க உலங்கு வானுார்தி மூலம் வன்னிக் காட்டடச் சென்றைடைந்தனர். இவை மட்டுமன்றி அதே கொழும்பு ஹில்டன் ஹோட்டலில் தளபதி கிட்டுவிற்கும் அவரது காதலிக்கும் திருமணம் இடம்பெற்றது. இத்திருமணம் 1989 ஒக்டோபர் 25ம் திகதி நடைபெற்றது. இவை யாவும் 1990ம் ஆண்டின் முற்பகுதிக்கிடையில் புலிகள் இயக்கத்தால் சாதகமான விடயங்களாகப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

இவ்வாறான அரசாங்க-புலி கள் உறவும் பேசுகவார்த்தையும் நிடித்து வந்த குழிலோயே ஜனாதிபதி ஆர்.பிரேமதாசா கொழும்புக்கு வெளியே இடம்பெற்ற ஒரு பகிறங்கப் பொதுக் கூட்டத்தில் வைத்து இந்திய ராணுவம் வெளியே வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்தார். இக்கோரிக்கையை சிங்கள மக்கள் வரவேற்றனர். அதேவேளை அமைதி காக்கும் பெயரில் வடக்குக் கிழக்கில் நிலை கொண்டிருந்த இந்திய ராணுவம் வெளியே வேண்டும் என்பதைப் பெரும்பான்மையான தமிழ் முஸ்லீம் மக்கள் வலியுறுத்தி வந்தனர். அந்த நிலைப்பாட்டைப் புலிகள் இயக்கம் தனது நிலைக்குச் சாதகமாக்கியும் வந்தது.

இந்திகம் தனது வளைக்குரை சாதகமாக்கவும் வந்து
இந்தியலில் இந்திய ராணுவம் 1990 மார்ச் மாதத்தில்
வெளியேற்ற தொடங்கியது. மார்ச் 24ம் திகதியன்று
திருகோணமலைத் துறைமுகத்திலிருந்தும் பலாலி விமான
நிலையத்திலிருந்தும் இந்திய ராணுவம் இறுதியாக
வெளியேறிக் கொண்டது. அவர்களது அரவணப்பிலும்
பாதுகாப்பிலும் மாகாணசபை ஆட்சியை நடாத்தி
அராஜகம் புரிந்து வந்த ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ்வும் இலங்கை
மண்ணில் இருக்க முடியாத சூழலுக்குத் தள்ளப்பட்டது.
ஏற்கனவே மாகாண சபை ஆட்சியின் மூலம் தேசிய இனப்
பிரச்சினைக்கான தீர்வை எட்ட முடியாத வரதராஜப்
பெருமாளை முதலமைச் சராகக் கொண்ட
�.பி.ஆர்.எல்.எவ் வினர் பேரினவாத இலங்கை
அரசாங்கத்துடன் முரண்பட்டே நிற்க வேண்டி ஏற்பட்டது.
அவர்களுக்கிருந்த ஒரே துணிவு இந்திய ராணுவம்
வடக்குக் கிழக்கில் நிலை கொண்டிருப்பதாகவே
இருந்தது. ஜனாதிபதி பிரேமதாசா அவ் மாகாணசபைக்கு
ஒப்பந்தத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அதிகாரங்களைக்
கொடுக்க மறுத்து நின்றார். அது மட்டுமேன்றி
மாகாணசபை முதலமைச் சரின் ஒப்புதல் இன்றி அந்த
மாகாணசபையைக் கலைக்க முடியாது என
பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தில் இருந்து வந்த ஒரு
முக்கியமான ஷர்த்தை நீக்குவதற்கு பாராளுமன்றத்தில்
ஒரு சட்டக் கிருக்கும் தொண்டுவாப்பட்டது. வேறுக்கை

ஒரு சட்டத் துறுத்தம் கொண்டிருப்பதோடு. வேறுகலை என்னவெனில் இச் சட்டத்திற்குத்தகத்திற்குப் புலிகள் இயக்கம் தனது முழுமையான ஆதரவைத் தெரிவித்து தமது முகவர்களாகப் பாரானுமன்றத்தில் இருந்து வந்த பதின்மூன்று ஈரோஸ் பிரதிநிதிகளையும் அச்சட்டத்திற்கு ஆதரவாகக் கையுயர்த்த வைத்தது. இது இலங்கைப் பாரானுமன்ற வரலாற்றில் பிற்போக்குத் தமிழ்த் தேசியவாத அரசியல் தலைமைகள் பேரினவாத ஆட்சியினருடன் இணைந்து பல மக்கள் விரோதச்

சட்டங்களுக்கு வாக்களித்து வந்த அடிச்சவடில் புலிகள் இயக்கம் ஈரோஸ் மூலம் தொடர்ந்தது. தனக்கு முக்குப் போனாலும் எதிரிக்கு சுகுனப் பிழையாக இருக்க வேண்டும் என்பது போல அமைந்தது. இதேவேலையை வேறு எவ்வாவது செய்திருந்தால் அது மிகப் பெரிய தமிழ் கட்டுரையாக இருந்திருக்கும்.

துர்ராகமாக இருந்திருக்கும்.
 இந்திய ராணுவம் இலங்கையை விட்டு வெளியேறிய போது
 வரதராஜப் பெருமான் தலைமையிலான வடக்குக் கிழக்கு
 ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ் இயக்கத்தவர்களும் கூடவே இந்தியா
 செல்ல வேண்டியதாயிற்று. அவர்களுக்கு இங்கு
 பாதுகாப்பிற்கு எவ்வித உத்தரவாதமும் இருக்கவில்லை.
 அவ் வெளியேற்றத்திற்கு முன்பாக அவர்கள் செய்த ஒரு
 பிரகடனம் தமிழிலும் என்பதாகக் காணப்பட்டது. வரதராஜப்
 பெருமான் வெளிப்பட தமிழிலும் பிரகடனத்தை யாரும்
 கணக்கில் கொள்ளவில்லை. இவை யாவற்றுக்கும்
 பின்னால் தோல்வி கண்ட இந்திய ஆளும் வர்க்கக்ததின்
 உளவு நிறுவனமான 'ஃரோ' வின் அரசியல் ராணுவத்
 தந்திரோபாயம் இருந்து வந்தது.

இந்திய ராணுவம் இலங்கையை விட்டு வெளியேறிய போது அதன் (1987.07.29- 1990.03.24) 32 மாதங்களிலான நிலை கொள்ளலில் சுமார் 1300க்கு மேற்பட்ட ராணுவத்தினரை வடக்குக் கிழக்கு மண்ணிலே பலி கொடுத்து விட்டே செல்ல வேண்டியதாயிற்று. அத்துடன் தனது முன்முயற்சியால் செய்து கொள்ளப்பட்ட இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தம் மூலம் இனப்பிரச்சினைக்கு தீவ் எதனையும் எட்ட முடியவில்லை என்பதும் இந்திய ஆங்கா வர்க்கக்ததிற்குப் பலத்த அடியாக அமைந்தது.

உலகின் நான்காவது ராணுவமான இந்தியப் படைகளைத் தாமே வெளியேற்றியதாகப் புலிகள் தங்களுக்குத் தாங்களே வெற்றிப் புகம் மாலை சூட்டி நின்றனர். இந்திய ராணுவத்தை எதிர்த்துப் புலிகள் இயக்கம் களத்தில் நின்றது உண்மையே. ஆனால் அது மட்டும் அவர்களை வெளியேற வைக்கவில்லை. ஜனாதிபதி பிரேமதாசா தலைமையிலான அரசாங்கத்தின் நெருக்குதல்களும் ராஜதந்திர நகர்வகனும் காரணமாகின. அத்துடன் இந்தியாவில் காங்கிரஸ் ஆட்சி தோல்லியற்று வி.பி.சிங் தலைமையிலான ஜக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்து கொண்டதும் மற்றொரு பிரதான காரணமாகும். பிரதமான விபிளிங் இந்திய ராணுவம் வெங்கூட்டபில்

பரதமரான வி.பி.சுந் இந்திய ராணுவம் ஜூலைக்கூடால் நிலை கொண்டிருப்பதை விரும்பவில்லை. அது இந்தியாவிற்கு அவப் பெயரை ஏற்படுத்தி நிற்பதை ஜக்கிய முன்னணிக் கட்சிகளும் கட்டிக் காட்டியிருந்தன. மீளவந்த அரசாங்கம் காங்கிரஸ் அரசாங்கமாகவும் ரஜீவ் காந்தி மீளப் பிரதமராகவும் வந்திருந்தால் இந்திய ராணுவம் இலங்கையை விட்டு வெளியேறியிருக்க மாட்டாது என்பதே அரசியல் நோக்கர்களது கருத்தாக இருந்தது. இதனைப் பின்னால் இடம் பெற்ற ரஜீவ் காந்தி மீதான தற்காலைத் தாக்குதல் முயற்சியில் புலிகளது செயற்பாடு உறுதிப்படுத்தியது. யாவற்றுக்கும் மேலாக இந்திய ராணுவம் இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்கில் நிலை கொண்டிருப்பதை தமிழ் மூஸ்லீம் மக்களோ அல்லது சிங்கள மக்களோ விரும்பவில்லை என்பதுதான் உண்மையாகும். இவற்றினிடையே உலக மேலாதிக்க வல்லராசன் அமெரிக்காவும் மேற்குலக ஏகாதிபத்திய நாடுகளும் கூட இந்திய ராணுவம் இலங்கையில் நிலை கொண்டிருப்பதை விரும்பவில்லை. அது இலங்கை மக்களினதும் குறிப்பாகத் தமிழ் மக்களினதும் நலன்கள் சார்ந்த நிலைப்பாடாக அன்றித் தமது மேலாதிக்க நலன்களின் அடிப்படையிலேயேயாகும். அதன் காரணமாகவே அமெரிக்க மேற்குலக சக்திகள் விடுதலைப்புகிள்ள இயக்கத்திற்கு பல்வேறு வழிகளின் ஊடாக உதவிகளும் ஒத்துறைப்புகளும் வழங்கி வந்தன. அகற்கான தளமாக நோர்வே அமைந்திருந்தது.

அந்திய ராணுவம் வடக்கு கிழக்கில் கால் பதித்த காலம் முதல் அதன் வெளியேற்றம் நிகழ்ந்த நாள் வரையான 32 மாதங்களில் இந்திய ராணுவம், புலிகள் இயக்கம், டி.பி.ஆர்.எல்.எவ் இயக்கம், மற்றும் ஆயுதம் இயக்கங்களால் கொல்லப்பட்ட தமிழ் மஸ்லீம் மக்களின் எண்ணிக்கை மிகப் பெருந்தொகையாகும். திட்டமிட்ட அரசியல் படுகொலைகளும் அவற்றினுள் அடங்கும். மேலே குறிப்பிட்ட காலப் பகுதிக்கு முன்பும் அதற்குப் பின்பும் இடம்பெற்ற அரசியல் படுகொலைகள் வேறாக நோக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

1989.07.13 அன்று விடுதலைப் புலிகளால் தமிழ்த் தலைவர்களில் முக்கியமானவராக விளங்கிய அ.அமிர்த விங்கமும் அவரது சகாவும் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தவருமான வெ.யோகேஸ்வரனும் அவர்கள் தங்கியிருந்த கொழும்பு இல்லத்தில் வைத்துப் பட்டப் பகலில் புலிகளால் கூட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். அவர்களுடன் கூட இருந்த மு.சிவசிதம்பரம் படுகாயம் அடைந்தார். மேற்கூறிய படுகாலைகள் மட்டுமொன்றி வித்தா ராச்சி 12ம் முத்தும்

தென் குடான்

பிரிவினையும்

“மொஸ்கோவில் மழை பெய்தால் கொழும்பில் குடை பிடிப்பார்கள்” என்று தமிழரக்கட்சிக்காரர்கள் 1950களில் கம்யூனிஸ்ட்டுக்களைக் கேளி செய்வார்கள். அதில் எவ்வளவு உண்மை இருந்தது என்று சொல்லுவது கடினம். ஆனால் பங்ளாதேஷ் பிரிந்த போதும், கொசொவொ பிரிந்த போதும் இப்போது தென் குடான் பிரிந்துள்ள போதும், தமிழ்மக் குடைகள் அகலமாக விரிகின்றன. அது, பிரிவினை இயல்பாகவே நிகழும் என்ற எதிர்பார்ப்பில்லை; அங்கே பிரிவினைக்குக் கை கொடுத்தவர்கள் இங்கேயும் கைகொடுப்பார்கள் என்ற ஒரு நப்பாசையால் மட்டுமே. அதிலும், இன்னமும் மேற்குலகை நம்பிக் கொட்டாவி விட்டுக் கொண்டிருக்கிற புலம்பெயர்ந்த தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்களிடம் அவ்விதமான எதிர்பார்ப்பு அதிகம்.

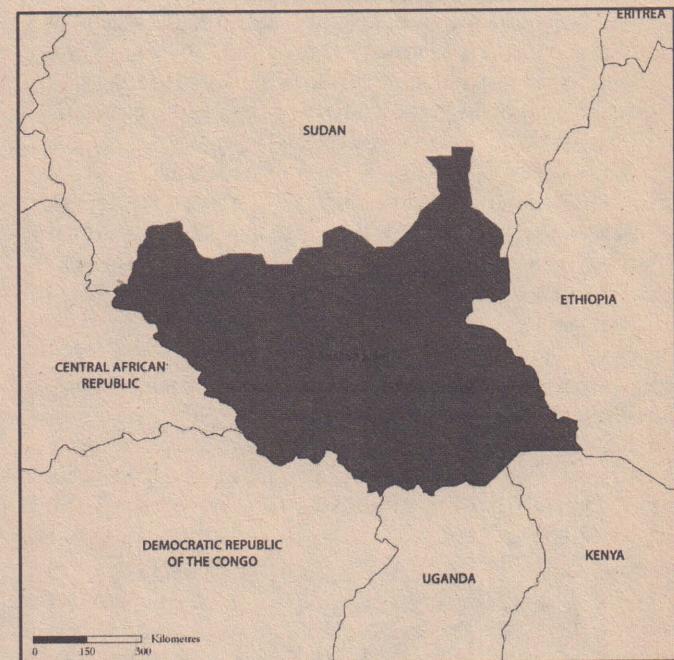
* ஆபிரிக்கக் கண்டத்திலும் மத்திய கிழக்கின் அரபுப் பிரதேசங்களிலும் நாடுகள் உருவாக்கப்பட்ட விதமானது, தேசங்களை அடையாளப்படுத்தக் கூடிய இன் மொழி, பண்பாடு, பொருளியல் அடிப்படை என எதையும் சார்ந்ததல்ல. அதை விட, ஒரே இனக்குழுவைச் சேர்ந்த மக்கள் அக் கண்டத்தின் பெரும் நிலப்பரப்புக்களில் பிற இனக்குழுவினருடன் அருகருகாக வாழ்வதையும் நிரந்தரமாக ஒரு பிரதேசத்தில் வாழாத ஆனால் ஒரு பெரும் நிலப்பரப்பினுள் பருவத்திற்குப் பருவம் இடம்பெயர்ந்து வாழும் மசாய் போன்ற மந்தை மேய்க்கும் இனக்குழுக்களையும் காணலாம்.

* ஆபிரிக்காவில் கொலனிய ஆட்சி புகுமுன்பு சில பகுதிகளிற் பேரரசுகள் இருந்துள்ளன. அவற்றை மத்திய, தென்மெரிக்கப் பகுதிகளில் இருந்து வந்த மாயா, அஸ்ற்றெக், இன்கா போன்ற சமூகங்களின் பேரரசுகளுடன் வேண்டுமானால் ஒப்பிடலாம். ஆனாலும் முதலாளித் துவத் தின் வளர்ச்சி ஒட்டிய தேசங்களுடனும் தேச அரசுகளுடனும் அவற்றை

ஆபிரிக்கப் பழங்குடிகளின் மதங்கள் அல்லது வழிபாட்டுச் சடங்கு முறைகள் எனக்கூடியன தொடர்ந்தும் இருந்து வருகின்றன. இந்தப் பின்னணியிலே குடான் என்ற நாட்டின் தோற்றுத்தையும் அதன் வரலாற்று நிகழ்வுகளையும் விளங்கிக் கொள்ளுவது பொருத்தமானது.

* இருநூற்றுக் கும் மேற்பட்ட தனித் துவமான இனங்களைக் கொண்ட குடானில் அரபு மொழியே மிகப் பெரும்பாலோரின் மொழி. பெரும்பான்மையினரான (ஆனால் வேறுபடும் ‘தேசிய’ அடையாளங்களையுடைய) அராபியரின் தொகை முழுச் சனத்தொகையின் காற்பங்கு மட்டுமே. அரபு மொழி பேசுவோரில் ஏகப் பெரும்பாலோர் மூஸ்லிம்கள். நாட்டின் வட பகுதியில் ஏகப் பெரும்பாலோர் மூஸ்லிம்களாயினும் அவர்களிடையே அரபு மொழி பேசாதோரும் உள்ளனர்.

* தென் குடானில் பெரும்பான்மை மொழி என்றோ, இனம் என்றோ கூறக் கூடியதாக எதுவும் இல்லாவிடினும், கொலனி ஆட்சியில் கிறிஸ்தவர்களானோர் பெரும்பான்மையினர் எனலாம். அத்துடன் பழங்குடிகளின் ‘மத’ வழிபாட்டு முறைகளை உடையோர் ஓப்பிடத்தக்களவில் உள்ளனர். மூஸ்லிம்களும் உள்ளனர். இதை விளங்கிக் கொண்டாலே குடானின் தேசிய இனப் பிரச்சினை என்பது இலங்கையின் பிரச்சினையுடன் எவ்வகையிலும் ஒப்பிடத்தக்கதல்ல என விளங்கும். எனினும் மூஸ்லிம்களை ஏகப் பெரும்பான்மையினராகக் கொண்ட, அராபியர் எனத் தமிழைக் கருதுவோரையும் அராபியக் கலப்பினத் தவரையும் பெருமளவிற்க கொண்ட வடக்கெனவும் பழங்குடியினர் உட்படப் பெருமளவும் கறுப்பினத்தவராகத் தமிழைக் கருதுவோரையும் கொண்ட தெற்கெனவும் ஒரு வேறுபாட்டைக் கூறினாலும், தென் குடான், இந்தியாவின் பழங்குடிகளை பொதுமக்களுக்கு மேற்கொள்ள வேண்டும்.

* 1999ல் குடான், சீனா, கனடா, சீனிடன் ஆகிய நாடுகளின் உதவியுடன் எண்ணெய் ஏற்றுமதியைத் தொடங்கியது: 2001ல் குடான் அரசாங்கம் தென் குடான் கிளர் சி யா எர் கஞ்சன் ஒரு புரிந்துணர்வுடன் படிக்கையையும் உடன்படிக்கையையும் அமைத்து உடன்படிக்கையையும் கைச்சாத்திட்டது. இடையிடையே மோதல்கள் நடந்தாலும், அவற்றின் பயனாக, அதிகாரப் பகிரவு உடன்பாடான்றும் பின்பு அமைதியான முறையில் கருத்துக் கணிப்பின் அடிப்படையில் தென் குடானின் பிரிவினை பற்றி முடிவெடுக்கலாம் என்ற உடன்படிக்கையும் ஏற்பட்டுத் தென் குடான் இப்போது தனி நாடாகியுள்ளது. * அதற்கிடையே, தெற்கில் போர் காரணமான இடப்பெயர்வு டார்.பூர் பகுதியில் புதிய சிக்கல்களை ஏற்படுத்தியது. 2001ம் ஆண்டு “9/11” எனப்படும் அமெரிக்காவின் உலக வர்த்தக மையத் தகர்ப்பின்

துமிழ்முக் கணவுகளும்

பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட சட்டில்கார், ஜார்கண்ட மாநிலங்களை விடச் சிக்கலான இன அடையாளங்களை கொண்டது.

* 1899 முதலாகப் பிரித்தானிய-எகிப்திய ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்து வந்த குடான், 1916ல் டார்.பூர் கல்தானின் ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதியையும் உள்ளடக்கியதாயிற்று. 1956ல் குதானிர் நாடாவதற்கு முன்பே -குடான் எக்பியை ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டிருந்த காலத்தில்-- 1955ல் தென் குடானில் கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. வடக்கிற்கும் தெற்கிற்குமான மோதல்களில் பிரித்தானியர் ஆட்சியின் கீழ் வடக்கு-தெற்கு உறவுகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதற்கும் மூஸ்லிம் கிறிஸ்தவரையும் ஒரு பெரும் பங்கிருந்தது. 1972ம் ஆண்டு வரை வேறுபடும் அளவுகளில் மோதல்கள் நடந்தாலும், 1972ம் ஆண்டு அடில் அபாபா (எதியோப்பியா) உடன்படிக்கையின் பின்பு அமைதி நிலைத்தது. தென் குடான் பகுதிக்குச் சுயாட்சி வழங்கப்பட்டது.

* 1978ல் தென் குடானில் எண்ணெய் வளம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அது அந்தியக் குறுக்கீட்டுக்கான வாய்ப்பை வலுப்படுத்தினாலும் அதற்கான குழநிலை பின்னரே ஏற்பட்டது.

-நரசிம்மா-

* 1983ல் இல்லாமிய ஷரியா சட்டத்தை குடானின் சனாதிபதி ஜஃபார் அல் நிமெஸ்ரி அறிமுகப்படுத்திய பின்பு தென் குடானில் குடானிய மக்கள் விடுதலைப் படை என்ற ஆயுதக் குழு உருவானது. நாடாளாவிய எதிர்ப்பின் நடுவே நிமெஸ்ரி 1985ல் இராணுவப் புரட்சியால் பதவி நீக்கப்பட்டாலும், தெற்கில் கிளர்ச்சி தொடர்ந்தது.

* 1989ல் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றத்தின் பின்பு, குறிப்பாக 1993ல் ஓமார் அல்-பாதீர் சனாதிபதியாகியதன் பின்பு, குடான் பலஸ்தீன் விடுதலைக்குச் சார்பான் ஒரு நிலைபாட்டை எடுத்தது. அதன் பின்பு குடான் அமெரிக்காவாலும் இல்லாவையும் கடுமையாக இலக்கு வைத்துத் தாக்கப்பட்டது. 1995ல், எகிப்திய ஜனாதிபதியைக் கொல்ல முயன்றதாகக் கூறி, குடான் மீது ஜஃநா. வணிகத் தடை விதித்தது. 1998ல் அமெரிக்கா மருந்துப் பொருள் உற்பத்திச்சாலை ஒன்றை இரசாயன ஆயுத உற்பத்திச்சாலை எனக் கூறிக் குண்டு வீசி அழித்தது.

பின்புலத்தில் டார்.பூரில் கிளர் சி யா எர் காவுக்காவும் தூண்டிவிடப்பட்டனர். இதில் இல்லேவும் அமெரிக்காவும் முக் கியமான கருவிகளாக அடையாளங்களைப்பட்டுள்ளன. இப்போது டார்.பூரைத் துண்டாடும் முயற்சியில் அமெரிக்காவும் இல்லேவும் தீவிரமாக உள்ளன. டார்.பூர் சிக்கலை குடானிய அரசாங்கத்தின் இன ஒழிப்புப் போராகச் சித்தரிப்பதில் அமெரிக்கா அக்கறையையும் அதில் அதன் வெற்றியையும் அறிவோம். அவற்றைத், தென் குடானின் எண்ணெய் வளத்தில் சீனாவின் பெரும் பங்கைக் குறைக்கும் அமெரிக்கா நோக்கத்துடனும் குடானைப் பலவீனப்படுத்தி அரபு நாடுகளின் நடுவிலிருந்து பலஸ்தீன் விடுதலைக்கான ஆதரவுக்கு ஆயுப் வைக்கும் இல்லேவிய நோக்கத்துடனும் இணைத்தே நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

* தொகுத்துக் கூறுவதானால், வடக்கின் மத அடிப்படையிலான மேலாதிக்கப் போக்கே தென் குடானிலும் இப்போது டார்.பூரிலும் இன ஒடுக்குமுறைக்கும் உள்ளாட்டுப் போருக்கும் “இன ஒழிப்புத்” தாக்குதல்கட்கும் காரணமாகக் கூறப்படுகிறது. அதில் உண்மை உண்டு. ஆனால் பிரச்சினைகளைப் பேசித் தீர்ப்பதற்கும் நியாயமான அமைதியான தீர்வுகளை வந்தவடைவதற்கும் தடையாக மேற்குலகும் இல்லேவும் செயற்பட்டு வந்துள்ளமை பற்றி ஊடகங்கள் பேசுவதில்லை.

* தென் குடான் பிரிவினை, குறுகியகால நோக்கில் மேற்குலகிற்கு ஒரு வெற்றி. ஆனால் அதை அமைதியாக ஏற்றுதல் மூலம் குடான் தன்னை வலுப்படுத்திக் கொண்டுள்ளது எனலாம். அதே வேளை, தென் குடானின் பிரிவினை, அங்கே உள்ள பல்வேறு இனக்குழுக்களிடையிலான மோதல்களாக்கப்படும் அபாயம் உள்ளது. தென் குடான் மேற்க

தேசிய முதலாளிய அரசாங்கம் ஒன்றின் சாதகமான பக்கங்களையும் பாதகமான பக்கங்களையும் மாறிமாறிக் காட்டிய ஒரு காலப் பகுதியாக சிரிமான பண்டாரநாயக்காவின் முதலாவது ஆட்சிக் காலத்தைக் கொள்ளலாம். முற்றுமுழுதாக ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து நிற்க இயலாமல் ஏகாதிபத்தியத்தை சமரசம் செய்யும் நிலையை என்னென்க கம்பனிகளுக்கு நட்ட ஈடு வழங்க வூப்புக் கொண்டதிலிருந்தும் சிரிமாவின் ஆட்சிக் காலத்திலேயே (Peace Corps) என்பதும் அமெரிக்கா அமைதிப் படைகள் என்ற வெகுசனப் பணிப் பிரிவும் முதல் முறையாக இலங்கைக்கு வந்தது.

* இங்கு கவனத்திற்குரியது ஒன்றுண்டு. அரசாங்கத்தில் சமசமாஜக் கட்சி இணைந்தனால் அரசாங்கம் அதற்கு முன்பிருந்ததை விட முற்போக்கான, இடதுசாரித் தன்மை யுடைய எந்தக் கொள்கையையும் ஏற்கவில்லை. மாநாக, சமசமாஜக் கட்சி தான் ஸ்ரீ.ல.கு. கட்சிக்கு இசைவான முறையில் நடக்கப் பழகிக்கொண்டது. கென்மன்-மெண்டில் வழிகாட்டலுக்குப்பட்ட தீரிபுவாதக் கம்யூனிஸ்ட்டுக்கள்

அரசாங்கத்திற்க் கேர்க்கப்படாதையிட்டு மனம் வருந்தினாலும் எதிர்த் தரப்பிலிருந்து கொண்டு அரசாங்கத்தை ஆதரிப்பதாக முடிவெடுத்தனர். பிலிப் குணவர்த்தனவின் தலைமையிலான மகாஜன எக்சத் பெருமன் தங்களை என்.எம். பெரோவாவும் சிரிமாவும் இணைந்து ஏமாந்திரிட்டதால் மனக் கசப்பற்று அரசாங்கத்தை எதிர்ப்பது என்ற

பிரசாரக் கருவியாகவும் இருந்தது. இடதுசாரி எதிர்ப்பில் தீவிரமாக இருந்த லேக் ஹவுஸ் இலங்கைப் பிற்போக்குவாதிகளின் பெரிய ஊடகப் பாசறையாக இருந்தது. தேர்தல் காலங்களிலும் ஸ்ரீ.ல.கு. நெருக்கடியை எதிர்நோக்குகிற காலங்களிலும் லேக் ஹவுஸ் மிகவும் விஷயமத்தனமாக நடந்து கொண்டுள்ளது என்பது பலரும் அறிந்ததே. எனவே ஸ்ரீ.என்.பியின் நியாயமற்ற ஊடக ஆதிக்கத்தை முறியடிக்க லேக் ஹவுஸை அரசுடையாக்குவது அல்லது தேசிய மயமாக்குவது என்பதில் இடதுசாரிகள் தயக்கங் காட்டத் தேவை இருக்கவில்லை.

* எனினும் பாராளுமன்றத்தின் மூலம் அதைச் செய்ய முயல் வதன் அபாயங்களைப் பற்றி சிரிமா பண்டாரநாயக்காவோ சமசமாஜக் கட்சியின் தங்க மூளைத் தலைவர் என்.எம். பெரோவா

பிற பாராளுமன்ற இடதுசாரிகளோ விளங்கிக் கொள்ள வில்லை. எனவே 'மகாராணியின் உரை' என்பதும் அரசாங்கத்தின் வருடாந்த வேலைத்திட்ட அறிவிப்பின் மூலம் அதைப் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்ற எடுத்த முயற்சியை, லேக் ஹவுஸ் முதலாளி டி.ஆர். விஜேயவர்த்தன, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை விலைக்கு வாங்கி யதன் மூலம் முறியடித்தார். அவ்வாறு, லேக் ஹவுஸ் தேசியமயமாக்கலைத் தடுத்ததுடன் ஸ்ரீ.ல.கு. அரசாங்கத்தின் ஆட்சிக் கவிழ்ப்பையும் அவர் சாதித்தார்.

* 1964 டிசம்பர் 3 ம் திகதி மகாராணியின் உரையின் இரண்டாம் வாசிப்பின் பின்பான வாக்கெடுப்பின் போது, சி.பி. டி சில்வா தலைமையில் ஆளுந் கட்சி உறுப்பின

தேசிய முதலாளியத்தின் தந்திரமும் தடுமாற்றமும்

ர்கள் 14 பேர் கட்சிமாறி வாக்களித்தனர். தொண்டமான் வாக்கெடுப்பில் கலந்து கொள்ளவில்லை. யாழ்ப்பாணப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் துரையப்பா அந்த நாள் ஏனோ பாராளுமன்றத்திற்குப் போகவில்லை. எனினும் புரட்சிகர சமசமாஜக் கட்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருவரும் ஸ்ரீ.என்.பியடனும் தமிழருக்க கட்சியடனும் கட்சி மாறி யோருடனும் சேர்ந்து வாக்களித்ததன் பயனாக அரசாங்கம் ஒரு வாக்கு வித்தியாசத்தில் தோற்கடிக்கப்பட்டது. அது ஸ்ரீ.என்.பியை மீண்டும் ஆட்சிக்குக் கொண்டு வரும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியது.

* அரசாங்கம் பாராளுமன்ற வாக்கெடுப்பில் தோற்கடிக்கப் பட்டதை எதிர்த்துக் கொழும்பில் ஸ்ரீ.ல.க.க., சமசமாஜக் கட்சி, தீரிபுவாதக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்பன வற்றின் சார்பான தொழிற்சங்கங்கள் அரைநாள் வேலை நிறுத்தமும் ஒரு ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலமும் நடத்தின. எனினும், அதன் மூலம் எதை எவ்வாறு மாந்த இயலுமென்று யாரும் கூறவில்லை. மூன்று கட்சிகளும் தமது வலிமையை வெளிக்காட்டும் ஒரு முயற்சி என்பதற்கு மேலாக அதற்கு ஒரு பெறுமதியும் இருக்கவில்லை. அதை விடவும் எந்த எதிர்யை எவ்வாறு கையாங்குவது என்ற தமது சாதுரியமின்மையை மூடிக் கட்டும் ஒரு முயற்சியாகவும் அதைக் கூறலாம்.

* இந்த நிகழ்விற்கு ஒரு ஆண்டுகள் பின்பு நடத்தப்பட்ட அரசு ஆணைய (Royal Commission) விசாரணை பதினாண்கு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் லஞ்சம் வாங்கியதை நிறுவத் தவறினாலும், லேக் ஹவுஸ் இயக்குனர்கள் சிலரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்த பெருந்தொகையான பணம் எவ்வாறு செலவானது என்பது நம்கமாக விளக்கப் படவில்லை என்று ஆணைய அறிக்கை கூறியதிலிருந்து நாம் நடந்ததை ஊக்ககலாம்.

* இந்த பல பின்னணியிலேயே, வலது சாரி அரசியல்வாதியாகி விட்ட பரிசு. தஹ்நாயக்க கொண்டு வந்த திருத்தப் பிரேரணைக்கு ஆதரவாக இரண்டு ட்ரொஸ்கியக் கிளர்ச்சியாளர்கள் வாக்களித்ததன் அறிவீந்ததை மதிப்பிட வேண்டும். பின்னாளில் எட்டாண்ட் சமரக்கொடி தஹ்நாயக்க கொண்டுவந்த பிரேரணையை ஆதரித்ததை அரசியல் தவறைன வருத்தந் தெரிவித்தாலும் ஆட்சியைக் கவிழ்க்குவதைப்பற்றி வருத்தந் தெரிவிக்கவில்லை. அதாவது தாங்களே அந்தத் திருத்தப் பிரேரணையைக் கொண்டு வந்திருக்கலாம் என்பதுதான் அவரது கருத்து. இது இடது தீவிர நிலைப்பாடுகள் எவ்வாறு நாட்டின் படிப்போக்கான சக்திகளுக்கு உதவுகின்றன என்பதற்கு ஒரு உதாரணம். (இன்றும், சில ஊடகத்துறைப் பெரு முதலைகள் தரும் அற்பு முக்கியத்துவத்துக்காக அவர்கள் வேண்டுகிற போதுகளில் அவர்கட்டு வசதியாகத் தொலைக்காட்சியில் காட்சி தருகிற 'தீவிர இடதுசாரி' அரசியல் தலைவர்கள் இவை பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை).

* அடுத்த முக்கியமான நடவடிக்கை சிரிமா பண்டாரநாயக்காவின் ஆட்சிக்குக் குழிப்பிற்கு ஒன்றாகவிட்டது.

* லேக் ஹவுஸ் நிறுவனம் இலங்கையின் பத்திரிகைத் துறையில் ஏகபோகம் செலுத்தியதுடன் ஸ்ரீ.என்.பியின்

கிளங்கையன்

கிருபதாட்

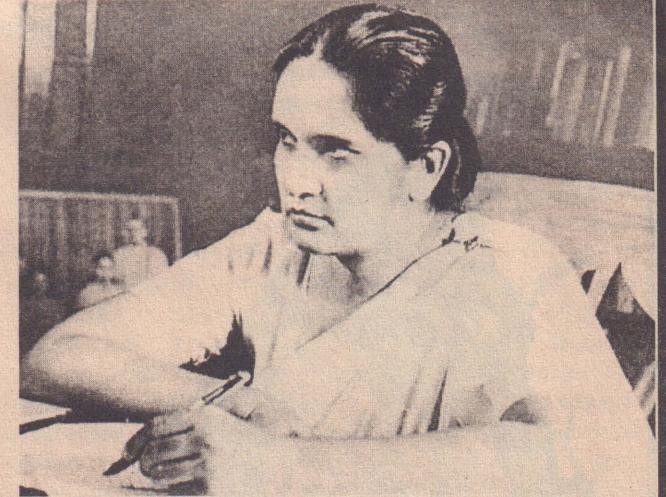
நூற்றாண்டு கீழாங்கு

கீழாங்கு

31

* அரசாங்கம் தோற்கடிக்கப்பட்டு இரண்டு கிழமைகட்குப் பின்னரே டிசெம்பர் 17ம் திகதி பாராளுமன்றம் கலைக்கப் பட்டுத் தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த இரண்டு வார இடைவெளியில் தமிழருக்க கட்சியின் ஆதரவுடன் ஸ்ரீ.ல.க.க. அரசாங்கம் ஆட்சியைத் தொடரவாம் என்ற நப்பாசையை ஊட்டுகிற விதமாகச் சில அரசியல் தரக்கள் முயன்றாலும், தமிழருக்க கட்சிகள் ஒங்கத் தொடங்கிய ஸ்ரீ.என்.பி.சார்பான் போக்கின் பின்னணியில் அது சாதியிப்பட வில்லை.

* 1965ம் ஆண்டு தேர்தலில் ஜக்கிய தேசியக் கட்சிக்கும் (116 ஆசனங்கள்) சி.பி. டி சில்வாவின் தலைமையிலான ஸ்ரீ.ல.க.க. அரசாங்க சுதந்திர சோஷலிசக் கட்சிக்கும் (32) இடையே ஒரு

போட்டித் தவிரப்பு உடன்பாடு இருந்தது ஸ்ரீ.ல.க.க (100), சமசமாஜக் கட்சி (24) திரிபு வாத கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (9) என்பன ஒரு கூட்டணியாகப் போட்டியிட்டன. வடக்கில் தமிழ்க் காங்கிரஸ் முன்னிலும் ஜங்கு அதிக வேப்பாளர்களை (15 பேரை) நிறுத்தியது. தமிழருக்க கட்சி முன்னிலும் ஒன்று குறைவாக 20 பேரை நிறுத்தியது. (மார்க்சிச லெனினிசிக்) கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கொழும்பிலும் வடக்கிலும் மூன்று தொகுதிகளில் போட்டியிட்டதன் நோக்கம் தேர்தல் பிரசாரத்தின் மூலம் பாராளுமன்றச் சந்தர்ப்பாத அரசியலை மக்களுக்கு அம்பலப்படுத்துவதாகவே இருந்தது.

* தேர்தலின் முடிவில் போட்டிக்குரிய 151 ஆசனங்களில் ஸ்ரீ.என்.பி. 66 இடங்களையும் ஸ்ரீ.ல.க.க. 41ஐயும் பாராளுமன்ற இடதுசாரிகள் 14ஐயும் வென்றன. மக்கள் ஜக்கிய முன்னணியின் 60 பேரில் பிலிப் குணவர்த்தன மட்டுமே தெரிவானார். தமிழருக்க கட்சி 14 ஆசனங்களையும் தமிழ்க் காங்கிரஸ் ஜயமும் வென்றன. சி.பி. டி சில்வா தலைமையிலான குழுவில் ஜவர் மட்டுமே தெரிவாயினர். ஆறு கீடேசுக்கை உறுப்பினர்கள் தெரிவாயினர்.

* ஸ்ரீ.ல.க.கவோ, ஸ்ரீ.என்.பியோ தனித்து அரசாங்கம் அமைக்கும் வாய்ப்பு இல்லை என்பது தேர்தலுக்கு முன்னரே தெர

2011ல் போராட்டங்கள் தீவ்ரமடையுமா?

சர்வதேச நாணய நிதியமும் (IMF) சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பும் (ILO) 2010ம் ஆண்டில் நோர்வேயில் கூடி, உலகில் மோசமடையும் வேலையின்மையும் வறுமையும் பற்றி மீளாய்ந்தன.

-ஜி.எஸ்.எம்.-

அம் மாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட புரினிவிபரங்களின் படி, உலகில் வேலையற்றிருப்போரின் எண்ணிக்கை 2010ல், 21 கோடி கும் அதிகமாகும். கடந்த மூன்று வருடங்களில் அது 3 கோடி 40 இலட்சத்தால் அதிகரித்தது. உலகில் 120 கோடி மக்கள் நாளுக்கு இரண்டு டோர்களுக்குக் குறைவான வருமானத்தையே பெற்று வறுமையில் வாழ்கின்றனர். இந்த 120 கோடி என்பது உலகின் ஊழியர் படையின் நாற்பது சதவீதமாகும்.

2009ல் மட்டும், உலகில் வேலையற்றோரின் எண்ணிக்கை 66 இலட்சத்தால் அதிகரித்தது. உத்தியோகபூர்வமான தகவல்களின்படி, ஸ்பெயினில் வேலையற்ற இளைஞர்களின் எண்ணிக்கை 40%. இத்தாலி, கவீடன், பிரான்சில் 25%. அமெரிக்காவிலும், பிரத்தானியாவிலும் 20%. இம் மகாநாட்டில், வேலை வாய்ப்புக்கும் சமூக விகாரங்களுக்குமான ஜூரோப்பிய ஆணையாளர் லசியோ அன்டோர் (Laszio Andor), 2010 வேலையின்மைக்கு மோசமான வருடமாக விளங்கியது என்றார். 2011ம் ஆண்டு சமூக அமைதிக்கு சவாலான பயங்கர வருடமாக விளங்கக் கூடுமெனவும் எச்சரித்தார். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால் பாரிய வேலையின்மை வர்க்க முரண்பாட்டைக் கூர்மைப்படுத்துவதுடன் அரசியல் நெருக்கடிக்கும் வழி வகுக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

அன்டோராவும் ஏனைய உயர் அதிகாரிக்கையும் கவலைக் குள்ளாக்கியது யாதெனில், வளர்ச்சியடைந்த பொருளா தாரங்களைக் கொண்ட ஜூரோப்பாவிலும், அமெரிக்காவிலும் நிலவும் அதிகரித்த வேலையின்மையாகும்.

சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் தலைவர் டோமினிக் ஸ்நோல் கான் தனது உரையில் உலக நிதி நெருக்கடி யானது “வேலையின்மைப் பார்நிலத்தை” உருவாக்கியுள்ளதைக் குறிப்பிட்டார். ஒரு தொழிலைத் தக்கவைப்ப தென்பது,

பெரும்பாலும் “வாழ்வா சாவா” எனுமாறான தெனவும் குறிப்பிட்டார். அதிகரிக்கும் வேலையின்மை வன்முறைச் சூழலை உருவாக்குமெனவும் சொல்லுதல் அதிகரித்தது.

சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் பணிப்புறையைத் தொடர்ந்து செய்திப்படுத்தப்பட்ட சிக்கன் நடவடிக்கைகளினால் வேலை நிறுத்தங்களையும் பரிசு உர்ப்பாட்டங்களையும் ஏற்கனவே எதிர்கொண்ட ஸ்பெயின் பிரதமர் யோஸ் லுயடூஸ் பிராட்டிரோஸ் ஸ்பட்டிரோ, கிரேக்கப் பிரதமர் ஜோர்ஜ் பப்பான்டிரோ ஆகியோரும் மகாநாட்டில் உரையாற்றினார். நீண்ட கால வேலையின்மை மட்டும் உயர்வாக இருந்தால் அது “சோர்வு மன்பான்மையையும்” ஜூரோப் பாவின் அரசாங்கங்கள் மீது “நம்பிக்கையீன் த்தையும்” ஏற்படுத்துமென ஸ்பட்டிரோ எச்சரித்தார்.

வாழ்க்கைத் தரம் பெருமளவில் குறைந்து கொண்டு செல்வதால் ஏற்படும் மோசமான சமூக, அரசியல் தாக்கங்களை ஜூரோப்பாவினதும் அனைத்துலகினதும் ஆளும் வர்க்கங்கள் உணர்ந்தேயுள்ளன. பிரத்தானியா, அவுஸ்திரேலியா, கவீடன் ஆகிய நாடுகளில் இடம்பெற்ற தேர்தல்களில் எந்த ஒரு கட்சியும் அறுதிப் பெரும் பான்மையைப் பெற்றிடியாது போயிற்று. இது மக்கள் பாராங்மன்ற அரசியற் கட்சிகள் மீது நம்பிக்கை இழந்துள்ளதையே குறிக்கிறது.

ஆர்பாட்டங்களும் வேலை நிறுத்தங்களும் ஜூரோப்பாவில் மட்டும் இடம்பெறவில்லை. ஆசியாவில் மிக மோசமான முறையில் சுரண்டப்படும் பங்களாதேஷ், கம்போடிய ஆடைத் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலும் ஆர்பாட்டங்களும் வேலை நிறுத்தங்களும் ஏற்கனவே பாரிய அளவில் இடம்பெற்றுள்ளன.

வேலை இழப்பால் மோசமாகப் பாதிக்கப்படும் இளைஞர்கள் தீவிரவாத இடதுசாரிக் கொள்கையால் ஈர்க்கப்படும்

வாய்ப்புள்ளதென மாநாட்டில் சமர்ப்பிக் கப்பட்ட ஆவணங்கள் கூடிக்காட்டின. நடைமுறையில் உள்ள ஜனநாயக அமைப்பின் எதிர்த்தன்மை உயர்ந்த, நின்டகால வேலையின்மையால் கேள்விக் குறியாகியுள்ளதாகவும் மேலும் தெரிவிக்கப்பட்டன.

இலட்சக்கணக்கான இளைஞர்கள் தமக்கு வேலையுண்டா இல்லையா என்பது மட்டுமல்ல, பாராஞ் மன்ற ஜனநாயகங்கள், அங்குள்ள அரசியற் கட்சிகள் என்பன பல்தேச செலவந்தக் கம்பனிக் குழுமங்களின் நூலும் நிதித்துறையைச் சேர்ந்த முதலைகளின் நலங்கள் களையே கவனிக்கின்றன என்பதை விளங்கிக் கொள்ள ஆரம்பித்துள்ளனர்.

மகாநாட்டில் முதலாளித்துவத்தாலோ அதன் பிரதிநிதிகளாலோ உழைக்கும் மக்களுக்கு எந்த விதமான தீர்வையும் முன்வைக்க முடியவில்லை. முன்வைக்கவும் முடியாது. இது தக்துவத்தின் வறுமையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இந்த ஜ.எ.எ.வ.வும், அரசு தலைவர்களும் பாரிய பலதேசியக் கம்பனிக் குழுமங்களின் உயர் அதிகாரிகளுமே கடந்த வருடங்களில் வேலையற்றவர்கள் என்ற பாழ் நிலத்தைத் தோற்றுவித்தவர்கள்.

ஆளும் வர்க்கமும் அவர்களின் பிரதிநிதிகளும் தாங்கள் ஓர் ஏரிமலை மேல் அமர்ந்துள்ளனர். ஆனால் அந்த எரிமலையின் தீப் பிழம்புகள் வெளியேறிக் கொட்டுவதை ஆகக்கூடிய காலத்திற்கு ஒத்திப் போடு நடவடிக்கைகளிலேயே ஈடுபடுவனர்.

உழைக்கும் வர்க்கம் தங்களுக்கே உரித்தான அரசியல் மார்க்கத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளது. உலக முதலாளித்துவமும் ஏதாதிபதியமும் புதிய புதிய வழிமுறையில் தமது சுரண்டல், அடக்குமுறை என்பவற்றை முன்னெடுத்து வருகின்றன. அவற்றுக்கு எதிராக மக்களது பேரௌச்சிகள் வெடித்த வண்ணம் உள்ளன. இந்நிலை நமது இலங்கையிலும் நேரும்.

இந்தியாவில் உண்மை இலங்கையிலே வரும்கிடிறது!

இந்திய லோக் சபா எனப்படும் பாராங்மன்றத்தின் வரவுசெலவுத் தொடர் கூட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்து உரையாற்றிய ஜனாதிபதி பிரதீபா பட்டேல் காங்கிரஸ் தலைமையிலான ஜக்கிய முற்போக்கு கூட்டணி அரசு ஊழலை எதிர்த்து முனைப்படுத் தோறாடுவதாகவும், அதற்கு முதல் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதாகவும் கூறியிருந்தார்.

இரண்டாம் தலைமுறை (G2) அலைக்கற்றை மோசடியால் இந்திய அரசுக்கு ஒரு லட்சத்து 76 ஆயிரம் கோடி (1,760,000,000,000) இந்திய ரூபாய் நட்டம் ஏற்பட்ட குழலில்தான் இந்தியாவின் முதலாவது பெண் ஜனாதிபதி சட்டர்தியாகவும், நிர்வாகர்தியாகவும் உயர் மட்டத்தில் இடம்பெறும் கையூட்டல், ஊழல் என்பவற்றைக் கண்டுபிடிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமெனவும் கூறியிருந்தார். இந்தியாவில் மேலிருந்து கீழ்வரை கையூட்டல் ஊழல் என்பன நன்றாகவே நடந்தேறி வருகின்றன.

வாகன ஒட்டுநூர்கள் சட்டத்தை மீறுவது தொடர்பாகக் கவலைப்படுவதில்லை. பிடிப்படால் சந்தியில் நிற்கும் பொலீஸ்காரர்களுக்கு கையூட்டல் செய்து சட்டத்தின் முன் கொண்டு செல்லப்படாமலே தப்பித்து விடலாம் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். இது ஒரு கீழ்மட்ட உதாரணம்.

இந்தியாவின் குடிவரவுகுடியகல்வு திணைக்களத்தின் முன் நிற்கும் இளைஞர்கள் ஒடிவந்து உதவிசெய்ய

இந்திய லோகசபாவில் 540 எம்பிக்கள் உள்ளனர். இவர்களில் கிட்டத்தட்ட நான்கில் ஒரு பங்களிர் மீது ஆட்கடத்தல் குடிவரவு மோசடி, பணமோசடி, வன்புணர்ச்சி உட்பட சிலர் கொலைக் குற்றச்சாட்டுகளும் உண்டு என 2008ம் ஆண்டு யூலையில் வாழின்றன போல்ட் தகவல் வெளியிட்டது. ஊழலுக்கு எதிரான சட்டங்கள் இந்த ஊழல் மிக்க எம்பிக்கள் கணிசமாகவுள்ள லோக் சபாவில் எப்படி உருவாக்க முடியும்?

ஊழலுக்கு எதிராக ‘ஓம்புட்ஸ்மன்’ எனப்படும் ஒரு ‘குறைகேள்’ அமைப்பை உருவாக்குவதற்கான லோக பல் (Lok Pal Bill) என்ற சட்டமூலம் இப்போது கிடப்பில் போடப்பட்டுள்ளது. ஆரம்ப மோசமையின் படி ‘லோக பல்’ விரிவான அதிகாரமுடையதாகவும் எம்பிக்கள், ராஜ்ய சபா எம்பிக்கள் ஆகியோரையும் நேரடியாக விசாரணை செய்யும் அதிகாரம் உடையதாயுமிருந்தது. இப்போது அதன் அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட்டு வெறுமைனே ஒரு கண் துடைப்புக்கு விசாரணைக் கமிஷன் ஏற்படுத்துவதை ஒத்ததாக ‘லோக பல்’ தரம் இரக்கப்படவேன்று அதன் சட்ட மூலமும் இப்போதைக்கு நிறைவேந்றப்படுமா என்பதும் கேள்விக்குறியாகி உள்ளது. இது தான் ஊழலுக்கு அப்பாற்பட்டவர் என வர்ணிக்கப்பட்ட பிரதமர் மன்மோகன் சிங்கின் ஊழலுக்கு எதிரான முனைப்படுத் தொடர

புரட்சியாளர்கள் தேசத் துரோகிகள்: இந்திய நீதிமன்றங்களின் சதி !! -பவானி

வெள்ளையர்கள் இல்லாத போனாலும் இன்றைய இந்திய அரசாங்கம் அதே அடிமைச் சட்டங்களை அதே வழியில் செயல்படுத்தி அதே போன்ற தண்டனைகளை வழங்கி வருகிறது. ஆனாலும், தந்திரமாக வெளிப்பார்வைக்கு இந்திய நீதிமன்றங்கள் ஏதோ நேரமையானவை என்பது போன்ற ஒரு மாயத் தோற்றுத்தையும் ஏற்படுத்தி மக்களையும் மாற்றுகின்றன. இந்தக் கட்டுரையில் எப்படி இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் இந்தக் தந்திரத்தை செயல் படுத்தி வருகிறது என்று பார்ப்போம்.

இந்தியா விடுதலை அடைந்ததாகச் சொல்லப் பட்ட பிறகும் அதன் அடிமைச் சட்டங்கள் அப்படியே எழுதிய எழுத்து மாறாமல், அதன் அடக்குமுறை நோக்கம் சிதையாமல் இன்னும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருவது நாம் அறிந்ததே. அத்தகைய பல சட்டங்களில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 1860 ன் 124-ஆம் பிரிவு, இந்தச் சட்டப் பிரிவு 'தேசத்துரோகம்' செய்வோரை தண்டிப்பதற்காக எழுதப்பட்டது.

இந்த தாலனிய காலச் சட்டத்தின் படி தேசத் துரோகம் என்பது என்ன? 'அரசுக்கும் பிழக்காததைச் செய்தால் அது தேசத் துரோகம் எனக் கொள்ளலாம்'. அதாவது, அரசுக்கு ஒப்பாத்தை, விருப்பமில்லாததைச் செய்தால், அதை தேசத் துரோகம் எனக் குற்றம் சாட்டலாம். அரசு வெள்ளையர் காலத்து காலனி அரசாக இருந்தாலும் சரி, தற்போது ஆனாலும் கொள்ளையர் அரசாக இருந்தாலும் சரி. எப்போதேல்லாம் ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் அதைப் பயன்படுத்த விரும்புகிறார்களோ, அவர்கள் இந்த வரையறையைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

ஆனாலும், என் இந்தச் சட்டம் மக்களின் குடியரசு என்று சொல்லப்படும் சுதந்திர இந்தியாவில் நடைமுறையில் இருக்கிறது? அது தான் சூட்கம். இதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால், இந்திய நீதிமன்றங்கள், அரசியல் கட்சிகள், முதலாளிகளின் கூட்டணியையும் அவர்களின் மாற்றும் தந்திரங்களையும் முதலில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த ஏமாற்று வித்தையில், இந்திய நீதிமன்றங்கள் முன்னணி வகித்து வருவது அப்போது தெளிவாகும்.

புரட்சியாளர்கள் எப்பொதும் தேசத்துரோகம்?

இந்தியா விடுதலை(?) அடைந்ததாகச் சொல்லப்பட்ட 1947 ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர், இந்தச் சட்டப் பிரிவில் அதிகமாக கைது செய்யப்பட்டவர்கள் தேச விடுதலைப் போராட்டம் நடத்தி வரும் காவ்மீரிகள், மனிப்புரிகள், மிஜோக்கள், திரிபுரிகள், அஸ்ஸாமியர்கள், நாகர்கள் போன்றவர்கள் தான். இதைத் தவிர்த்து தேசத்துரோகிகள் எனக் கைது செய்யப்பட்டுத் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் கம்யூனிஸ்டுப் புரட்சியாளர்கள் மட்டுமே. இது வரை கறுப்புப் பணத்தை பதுக்கி வெளிநாட்டுக்கு கடத்திச் செல்லும் தேசத்துரோக, தேசவிரோத நடவடிக்கைகளை செய்துவரும் எந்த ஒரு முதலாளி மீதும் இந்தச் சட்டம் பாய்ந்ததாக வரலாறே இல்லை.

இதுவரை இந்தப் பிரிவில் கைது செய்யப்பட்டவர்களில் மிகச் சிலரே தண்டிக்கப்பட்டு உள்ளனர். கீழ் நீதிமன்றத்தால் தண்டிக்கப்பட்டவர்களில் பலர் மேல் நீதிமன்றம் சென்ற பொழுது எந்த தீர்ப்பையும் இதுவரை உச்ச நீதிமன்றம் சரி என உறுதி செய்யவில்லை. ஆனாலும் இந்தச் சட்டம் அப்படியே தான் இருக்கிறது, அதை நீக்க உச்ச நீதிமன்றம் ஒத்துக்கொள்ளவே இல்லை. ஆனால், இந்த உச்ச நீதிமன்ற வரையறையைப் போலிகம் கீழ் நீதிமன்றங்களும் கண்டு கொண்டதே இல்லை. ஆக, கேதார்நாத் வழக்கின் உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பை ஏதோ ஒரு பெரிய புரட்சிகரமான தீர்ப்பு என்று பலரும் பேசி வருவது ஒரு நகைப்புக்கு உரிய செயல் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இது தான் இந்திய மேல் நீதிமன்றங்கள் செய்து வரும் வெளிப்படையான சதி, மோசி. ஒரு புறம் நம்பிக்கையை விதைப்பது மறுபுறம் புரட்சியாளர்களை எளிதாக தண்டிக்க வழி வகை செய்து கொடுப்பது - இது தான் நீதிமன்றங்களின் தந்திரம்.

இப்போதும் கூட, சிதம்பரம் போன்ற பகட்டுப் பேச்க பேசிவரும், அறிவாளிகள் என்று பீற்றிக் கொள்ளும் பாசிஸ்டுகள் இதைத் தான் சொல்லி பினாயக் சென் மேல் நீதிமன்றம் சென்று வழக்கடலாம் என்கிறார்கள். ஏதோ நாட்டில் சட்டத்தின் படி ஆட்சி நடப்பதாக ஒரு மாண்யான நாடகத்தை நடத்துகிறார்கள். படிப்பாளிகள், அறிவாளிகள் கூட இதை நம்பிக் கொண்டு பினாயக் சென் போன்றவர்களுக்கு உயர் நீதிமன்றம் அல்லது உச்ச நீதிமன்றம் நல்ல தீர்ப்பை அளிக்கும் என்று கூறி வருகிறார்கள். நோபெல் பரிசு வென்ற அறிஞர்கள் உட்பட அனைவரும் அப்பாவித்தனமாக மீண்டும் மீண்டும் நீதிமன்றங்களுக்கு கோரிக்கை விடுகிறார்கள். மாறாக, இது போன்ற கொடுக்கோல் சட்டங்களை புத்தகங்களில் இருந்து ஓரேயடியாக நீக்க வேண்டும், முறையின்றி பயன்படுத்தும் போலீச், நீதிமன்றகள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைப்பதே இல்லை.

உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளும் வழிமுறைகளும் இந்திய

சட்டங்களைப் போலத் தான். எனவே, சட்ட மீறல் செய்யும் அதிகாரிகள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால், உச்ச நீதிமன்றத்தின் இந்த கேதார்நாத் தீர்ப்பை சட்டை செய்யாத எந்த மாவட்ட நீதிபதியும், போலிஸ்காரர்கள் எழுதிக் கொடுக்கும் தீர்ப்பை கையெழுத்திடும் கீழ் நீதிமன்ற நீதிமான்களையும், உச்ச நீதிமன்றமோ அல்லது உயர் நீதிமன்றமோ தண்டித்ததாக எந்த செய்தியும் இல்லை. மாறாக முறையற்ற வழியில் தண்டிக்கப்பட்ட நபர், மேல்நீதிமன்றம் சென்று அது தவறு என்று தீர்ப்பை பெறுவதற்குள் பல ஆண்டுகள் கடந்து விடும். அதுவரை அவருக்குப் பினை இல்லையென்றால், சிறையில் இருக்க வேண்டும்.

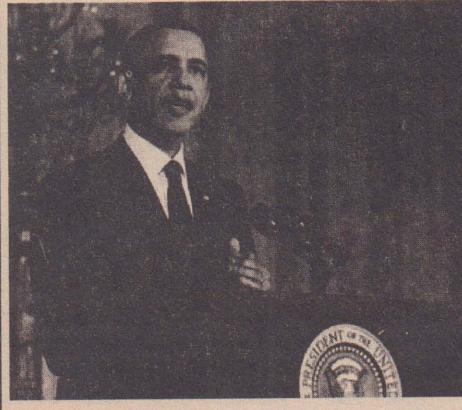
ஒருவேளை அவர் கைது செய்யப்பட்டது தவறு என்று மேல் நீதிமன்றங்கள் தீர்ப்பளித்தாலும் அவர் அனுபவித்த சிறைத் தண்டனைக்கு எந்த நட்ட கூடும் இல்லை. சமீபகாலத்தில், பலர் இந்தச் சட்டத்தில் கைதாகி இருந்தாலும், வழக்கு முடிவில் தண்டனை பெற்றவர்கள் மிகவும் அரிது. அப்படித் தண்டனை பெற்றவர்கள் குறைந்தபட்சத் தண்டனைகளைத் தான் பெற்று உள்ளனர். ஆனால், அவர்கள் சந்திக் கும் நீதிமன்ற முறையைக் கண்டுகளூடும் அவர்களின் தண்டனையைவிட அதிகமாவே இருக்கும்.

அயோக்கியத்தனமான நீதிமன்ற நடைமுறைகளை எழுத்தாளர் அருந்தத்தி ராய் 'இந்திய நீதிமன்றங்கள் நேரமையானவை அல்ல, தமது நடைமுறைகள் மூலம் வழக்கைத் தாமதப்படுத்தி குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை தண்டிக்கின்றன' என்று சொல்கிறார். தற்போது பிரபலமாக பேசப்பட்டு வரும் பினாயக் சென் வழக்கில் இதுதான் நடந்தது. வழக்கு விசாரணை முடிய தாமதம் ஆகும் என்றால் பினை வழங்க வேண்டும் என்பது பொதுவான விதி. ஏற்குறைய எல்லா வழக்குகளுக்கும் இது பொருந்தும். ஆனால் பினாயக் சென் வழக்கில் என்ன நடந்தது?

இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் கமார் இரண்டு ஆண்டுகள் அவருக்குப் பினை வழக்கை இல்லை, வழக்கில் எந்த விசாரணையும் இல்லை. இத்தனைக்கும் அவர் உலகம் அறிந்த மருத்துவர், அறிஞர், தேச அளவிலும் சர்வதேச அளவிலும் பல விருதுகள் பெற்றவர், அரசாங்கம் செய்த தவறிய பணிகளை முப்பது ஆண்டுகளாக செய்து ஏழைகளுக்கு நடந்தது. நேரடியாக மருத்துவம் பணி செய்தவர், அரசாங்கத்துடன் நேரடியாக நலத் தீட்டங்களில் பணியாற்றிய குறையைவர், சிறப்பான பல அரசுத் திட்டங்களை உருவாக்கியவர், காணப்பட்டாலும், அவற்றின் மீது தீவித்த மொழியொன்று நகர் சார்ந்தும், அரசு, வணிக நியுவனங்கள் சார்ந்தும் பொது மொழியாக இருப்பதையும் விட்டால் தேசங்கட்குரிய பொது அடையாளங்களைக் காட்டக் கூடியன்வாக வேற்றையைப் கூறுவது கடினம்.

* கொலனிய ஆட்சியில் போது சில நாடுகளில் இருந்த பழங்குடியிடையிலும் மரபு வழிக் குலக்கள் (கூரக்) எனக் கூடிய சமூகங்களிடையிலும் மத மாற்றம், பாரபட்சம் போன்ற பலவற்றாலும் உருவாகப்பட்ட முரண்பாடுகள் குலக்குழக்களின் பிரிவுக்கும் குலக்குழக்களிடையே புதிய பகைமைக்கட்டும் வழி செய்துள்ளன. சகாராவுக்குத் தெற்கான ஒவ்வொரு அபிரிக்க நாட்டிலும் பலவேறு மொழிகளும் குலக்குழு சார்ந்த பண்பாடுகளும் நிலவுடைமைக்கு முந்திய உற்பத்தி உருவுகள் சர்ந்த வாழ்க்கை முறைகளும் இருந்துள்ளன. எல்லைகளை வழக்கை முறையைப் படித்து போன்ற அமைந்தன. கொலனிய அரசியல் வரலாற்றையும் கொலனிய வெறுப்பாகும் எல்லைகளை வழக்கை முறையைப் படித்து போன்ற அமைந்தன. இவ்வாறான அடையாள வேறுபாடுகளை வைத்து ஒவ்வொரு பழங்குடிச் சமூகத்தையும் குலக்குழு

ஏகாதிபத்தியம் ஆதாரிக்க டிரு கிளார்ச்சி

இன்று லிபியாவில் நடந்து கொண்டிருக்கும் நிகழ் வகை இப்போதைய உலக ஒழுங்கில் நாடுகள் எவ்வாறு நடந்துகொள்ளும் என்பதற்குச் சாட்சி யாக உள்ளன. உலகப் பொருளாதார நெருக்கடியின் பின்னணியில் மத்திய கிழக்கிலும் வட ஆபிரிக்காவிலும் ஏற்பட்டுள்ள மக்கள் எழுச்சி ஏகாதிபத்தியத்திற்குப் புதிய சவாலைக் கொடுக்கி றது. அதனால் தன் அமெரிக்கா, பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, இத்தாலி ஆகிய நாடுகள் லிபியாவைப் பற்றி மிகுந்த கவனத்துடன் இருக்கின்றன. மேலும் ஜேரோப்பாவிற்கு பெருமளவிற்கு தேவையான ஒரு முக்கிய பொருளான என்னைய வளத்தை லிபியா பெரிதும் கொண்டிருக்கிறது. உலகப் பொருளாதார நெருக்கடியின் அதிர்வுகளின் கீழ் தடுமொழும் மேற்கத்திய ஏகாதிபத்தியத்தின் நேரடிச் சூறையாடலுக்கு மிகவும் ஈற்புடைய இலக்கை அது அளிக்கிறது. அதே வேளை, ஏனைய ஏகாதிபத்திய சக்திகளினைப் போலவே அமெரிக்காவும் கடா.பி.யின் வீழ்ச்சியால் ஏற்படக் கூடிய ஓர் அரசியல் வெற்றிடத்தின் தாக்கங்கள் குறித்து அஞ்சகிறது.

லிபியாவிற் கிளர்ச்சிக்காரர்கள் கைப்பற்றிய பகுதி களில் நிறுவப்பட்ட லிபிய இடைக்கால மாற்றக்காலத் தேசிய சபை என அமைக்கப்படும் அமைப்பிற்கு பிரான்ஸ் அரசாங்கம் உத்தியோகமுற்வ ராஜதந்திர அங்கோரத்தை அளித்துள்ளது. ஒரு வெளி நாட்டு அரசாங்கம் இவ்வாறு அங்கீரிப்பது இதுவே முதல் முறையாகும். அத்துடன், கடா.பி.யின் தலைமைக் கட்டுப்பாட்டு அலுவலகம் குண்டுவீசிற்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று பிரான்ஸ் மற்ற அரசாங்கங்களுக்கும் பரிந்துரைக்கிறது. வாதிங்டனிலும் பிரஸல்ஸிலும் ஜ.நா. பாதுகாப்பு சபையிலும் கடா.பி.யின் ஆட்சியை எப்படி வன்மை கொண்டு வீழ்த்துவது என்று திட்டங்கள் இடப்படு கையில் லிபிய அலுவலக எனில் இத்தகைய ஆக்கி ரோடுமான ஒரு தலைப் பட்சமான தலையீடு கள் நிகழ்ந்துள்ளன. நாட்டின் கிழக்குப் பகுதியில் கடாபி ஆட்சிக்கு எதிராக எழுந்த வெகுஜன எதிர்ப்புக்களை ஒட்டிக் கடந்த மாதம் அமைக்கப்பட்ட எதிர்ப்புத் தேசிய சபையின் சவாலை கடாபி எதிர்கொள்கிறார். அதே வேளை பிரான்ஸால் ஆசிர்வதிக்கப்பட்ட இடைக்கால அரசு வெளிப்படையாக வெளி நாட்டு இராணுவத் தலையீட்டைக் கோரிக்கிறது. இது ஜ.நா. இசைவு இல்லாமலேயே அமெரிக்க-நேட்டோ தலையீட்டிற்கு எளிதில் செய்ரப்படுவதற்கு உதவும். என்னைய வருமானங்களிலுள்ள பில்லியன் கணக்கான நிதியும் முடக்கப்பட்ட லிபியச் சொத்துக்களுடன், கிழக்கின் பெருநகரமான பெங்காசியை தளமாகக் கொண்ட இந்த இடைக்கால அரசில் பிரான்ஸ் தன்னைத் தலைமையில் நிறுவிக்கொடுக்கும் பரிந்துரைக்கிறது. அதே வேளை, லிபியா துனிசியாவிற்கும் எகிப்திற்கும் இடையே ஜேர்மனிய நலன்களின் மையத்தானத்தில் உள்ளது. பல தசாப்தங்களாக ஜேர்மனிக்கு மிக முக்கியமான எண்ணையை ஏற்றுமதி செய்துவருகிறது. ஜேர்மனிய நிறுவனங்கள் அங்கு மில்லியன் கணக்கில் முதலிட்டுள்ளன. ஜேர்மனிக்கு முக்கியமான கச்சா எண்ணையை (பெற்றோ லியம்) விளியோகத்தில் மூன்றாம் இடத்தை பெற்றுள்ள லிபியா கிட்டத்தட்ட ஜேர்மனியின் மொத்த எண்ணையைத் தேவையில் 11% ஜ. வழங்குகிறது. லிபிய பெற்றோ லியம் வாங்கும் நாடுகளுள் ஜேர்மனி இத்தாலிக்கு அடுத்து உள்ளது. எண்ணையைத் தொழில் துறையில் இருந்து விரிவாக இருந்து விரிவாக அதிக உபரி நிதிகளைப் பெறுகிறது. கடந்த ஆண்டில், எண்ணையைத் தொழில்துறை நாட்டின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 16.7% ஆக இருந்தது. அதையொட்டிக் கணிசமான பெரிய உள்கட்டு மானத் திட்டங்களில் முதலிட முடிந்தது. அவற்றில் ஜேர்மனிய நிறுவனங்கள் கணிசமான தொடர்பைக் கொண்டிருந்தன. எனவே லிபியாவில் ஜேர்மனிய தலையீடு தவிர்க்கவியலாததாகிறது. லிபிய விமானங்கள் குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் பறக்க தடைவித்துக்கொரி ஜேர்மன் ஊடகங்கள் அமுத்தங் கொடு

- செய்யான்-

க்கின்றன. அவை வெளிநாடுகளில் உள்ள லிபிய நிதியை முடக்கவும் அமுத்தம் கொடுத்துள்ளன.

“மனிதாபிமான” அடித்தளத்தில், அதாவது கிளர்ச்சி செய்வோரைக் கடா.பி ஆட்சியிடமிருந்து காப்பதற்கானவையாக இத்தகைய நடவடிக்கைகள் நியாயப்படுத்தப் படுகின்றன. ஆனால் வட ஆபிரிக்காவிலிருந்து மத்திய கிழக்கு வரையில் எழுந்துவரும் மக்கள் எழுச்சியின் போக்கில் தங்கள் மக்கள் மீதே துப்பாக்கிக்கூடு நடத்திய எகிப்து, துனிசியா, பஹ்ரெயின, யேமன் போன்ற ஏனைய மேற்கிற ஆபிரிக்காவிலிருந்து மத்திய கிழக்கு வரையில் எழுந்துவரும் மக்கள் எழுச்சியின் போக்கில் தங்கள் மீதே துப்பாக்கிக்கூடு நடத்துகிறது. அமைதி படைகள் பார்த்திருக்கையில், மிகக் கொடுரோமான முறையில் ‘டூசி’ என்ற இனக் குழுவைச் சார்ந்தோரென்பதாற் கொல்லப்பட்டார்கள். உலகம் நாம் நினைப்பது போலவோ நாம் நம்பவைக்கப்பட்டுள்ளது போலவோ இல்லை என்பதை, அந்த ஏப்பிரல் நினைவுகள் உரக்கச் சொல்கின்றன.

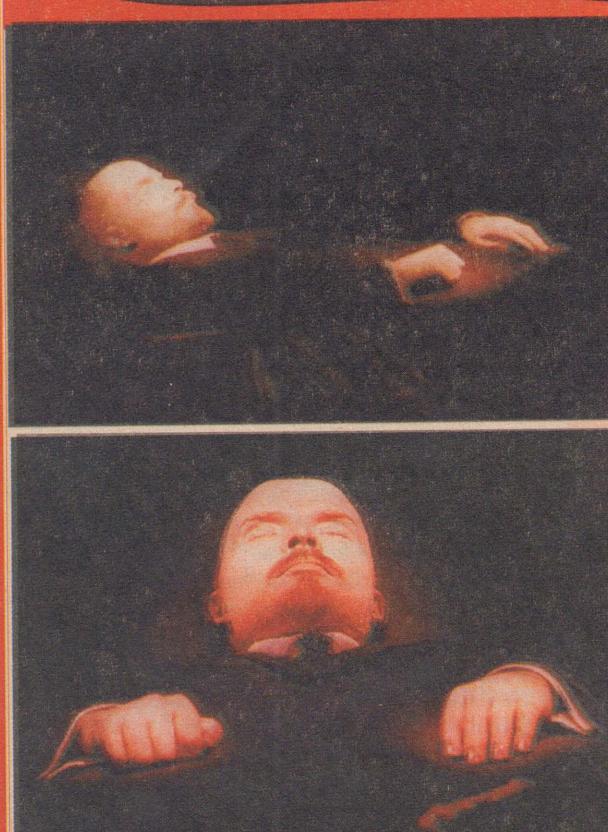
நீங்கள் இப் பத்தியை ஏப்பிரல் மாத நாளொன்றில் வாசித்துக் கொண்டிருக்கலாம். சரியாகப் பதினேழு ஆண்டுகளுக்கு முதல், ஒரு ஏப்பிரல் மாதத்தில், ஆபிரிக்கக் கண்டத்தின் ஒரு மூலையில் எட்டு இலட்சம் பேர், ஜக்கிய நாடுகளின் அமைதி படைகள் பார்த்திருக்கையில், மிகக் கொடுரோமான முறையில் ‘டூசி’ என்ற இனக் குழுவைச் சார்ந்தோரென்பதாற் கொல்லப்பட்டார்கள். உலகம் நாம் நினைப்பது போலவோ நாம் நம்பவைக்கப்பட்டுள்ளது போலவோ இல்லை என்பதை, அந்த ஏப்பிரல் நினைவுகள் உரக்கச் சொல்கின்றன.

ருவாண்டாவில் நடந்தது உலக ஒழுங்கு எப்படி எதனடிப்பையில் இயங்குகிறது என்பதற்கான மிகச் சிறந்த சாட்சியம். 1994 ஏப்பிரலில் டூசி இனமக்கள் கொல்லப்பட்ட போது பெல்ஜியப் படைகளும் ஜ.நாவின் அமைதி காக்கும் படைகளும் எதுவும் செய்யாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தன. மக்களின் அவலக் குரல் மாருடைய காதுகளிலும் விமலில்லை. ஏதாவது செய்தாக வேண்டும் என்று ருவாண்டாவிலிருந்த ஜ.நா. அமைதிப் படைத் தலைவர் ஜ.நா. தலைமைப்படித்துக்கு அறிவித்த போது, அப்போது ஜ.நாவிற்குப் பொறுப்பாக இருந்த கொ.பி அனான், “அமைதியைக் காப்பதே எமது கடமை; மக்களைக் காப்பாற்றுவது எமது கடமையல்ல” எனக் கட்டளை அனுப்பினார். பின்னர் ஜ.நாவும் வெளியேற்றியதுடன், டூசி மக்களுக்கு இருந்த கடைசிப் பாதுகாப்பும் இல்லாமல் போனது. யாரும் எதைப் பற்றியும் அக்கறைப் படவில்லை.

ஏத்தாழ நூறு நாட்களில் எட்டு இலட்சம் மக்கள் கொல்லப்பட்ட போது ருவாண்டாவில் நடப்பவை உள்நாட்டு யுத்தத்தின் விளைவிலானவை. ஒரு நாட்டின் உள்ள விவகாரங்களில் சர்வதேச சமூகம் தலையிட முடியாது” என அப்போதைய அமெரிக்க அதிபர் பில் கிளின்டன் தெரிவித்தார். உலகமே வேடுக்கை பார்த்தது. பின்னர் ருவாண்டாவிற்கான குற்றவியல் தீர்ப்பாயும் அமைக்கப்பட்டு விசாரணை என்ற கண்டுடைப்பு நாடகம் அரங்கேறியது. எதுவுமே மாறிவிடவில்லை. சர்வதேச சமூகத்தின் மனித உரிமைகள் எங்கே போயின் என்று கேட்பதற்கு யாருமில்லை. ருவாண்டாவில் கொல்லப் படும் மக்கள் பற்றியோ அல்லது இழைக்கப்படும் மனித உரிமைகள் மீறல் பற்றியோ சர்வதேச சமூகம் அக்கறைப் பட்ட ருவாண்டா எல்லை அனவே அங்கே அரங்கேறுவதை பற்றி அவர்கட்கு அக்கறையில்லை. இது எல்லோருக்கும் பொருந்தும். இதுதான் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டிய உலக ஒழுங்கு. யாருக்கும் தமிழ் மக்கள் மீதோ அல்லது வேறெந்த இனக் குழு மேலோ சும்மா அக்கறை உருவாவதில்லை. அக்கறை இருப்பதான பாசாங்கு, அவரவர் நலன் சார்ந்தது. அதற்கும் மேலாக, மேலாதிக்க நோக்களை உடையது. யாராவது அக்கறை காட்டினால், மகிழ்வதற்கு மேலாகக் கவலைப்படுவதற்கும் எச்சரிக்கையாக இருப்பதற்கும் நிறைய நியாயங்கள் இருக்கின்றன. இப்போது சில மாற்றங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஏகாதிபத்தியம் அனைத்தையும் பயங்கரவாதமாகப் பார்க்கிறது.

பயங்கரவாதம் என்ற சொல்லாடல் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் முதலாளித்துவ அரசுகள் மூலம் வழக்கிற்கு வந்தது. மக்கள் மீதான அந்த அரசுகளின் அடக்குமுறைத் தினிப்பை குறித்தது. கால தொடர்ச்சியில் வெகுஜன தீரின் சிந்தனையையும், கருத்து வெளிப்பாட்டையும் கட்டுப்படுத்தும் அரசுகளின் செயற்பாட்டை குறிப்பதற்கான சொல்லாடல் இது மாறியது. பின்னர் அது சர்வதீக்கார அரசுகளை எதிர்க்கும் மாற்று அரசுகளை குறிப்பதற்கான சொல்லாக மாறியது. தொடர்ச்சியில் அரசுகளை எதிர்க்கும் சிறு குழுக்களையும், சிலிலியன்களையும் குறிப்பதற்கான சொல்லாடல் இது மாறியது. பின்னர் அது சர்வதீக்கார அரசுகளை எதிர்க்கும் மாற்று அரசுகளை குறிப்பதற்கான சொல்லாடல் இது ம

பதிய டுஷி

இணையத் தளம் : Website: www.ndpsl.org

தோழர் வெளினின் வெற்று உடலை அகற்ற சதி முயற்சி

ரஷ்யாவின் தலைநகர் மாஸ்கோவில் அமைந்துள்ள செஞ்சதுக்கத்தில் வெளின் அருங்காட்சியகம் இருந்து வருகிறது. அங்கே மாபெரும் தோழர் வெளினது வெற்று உடல் கடந்த என்பத்தியாறு வருடங்களாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. ரஷ்சிய மக்கள் மட்டுமன்றி உலகின் பல பாகங்களில் இருந்தும் அங்கு செல்லும் மக்கள் அவ் அருங்காட்சியகத்தையும் வெளினது உடலையும் பார்வையிட்டுத் தமது மரியாதையைச் செலுத்தி வருகின்றனர். மாபெரும் ரஷ்சியப் புரட்சிக்குத் தலைமை தாங்கிய உலகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வழிகாட்டியான வெளினது பாதுகாக்கப்பட்ட உடலை அங்கிருந்து அகற்றிப் புதைப்பதற்குத் தற்போதைய ரஷ்சிய ஆனாலும் வர்க்கத் தலைமை சதியாலோசனை செய்து வருகிறது. சோஷலிச் சோவியத் யூனியனைச் சிதைத்து முதலாளித்துவத்தை மீட்டு ஏகாதிபத்தியத்தோடு கரம் கோர்த்து நிற்கும் ரஷ்சிய முதலாளித்துவ ஆனாலும் வர்க்கச் சக்திகளது மேற்படி முயற்சி உலகம் பூராவும் கடும் எதிர்ப்பினர்வைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

அதன் ஒரு பகுதியாக ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு மக்கள் ஒத்துழைப்புக்கான சர்வதேச ஒருங்கிணைப்புக் குழுவானது உலகம் தழுவிய ஒரு எதிர்ப்பு இயக்கத்தை ஆரம்பித்துள்ளது. தோழர் வெளினது வெற்று உடலை அகற்றி அழிக்கும் ரஷ்சிய முதலாளித்துவ ஆட்சியின் குழ்ச்சி மிகக் எத்தனிப்பை எதிர்க்கும் பிரகடனத்தில் சகல மாக்சிச வெளினிச் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு இயக்கங்களையும் கையெழுத்திட வைத்து அதனை எதிர்ப்பு இயக்கமாக முன்னெடுத்தும் வருகின்றது. மேற்படி இயக்கத்தில்புதிய-ஜனநாயக மாக்சிச-வெளினிச்க் கட்சியும் இணைந்து கொள்கிறது. அதன் சர்வதேச அமைப்பாளர் தோழர் இதம்பையா கையெழுத்திட்ட கடித்ததை கடந்த ஜனவரி 28ம் திகதி அனுப்பி வைத்துள்ளார்.

அன்று அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் சோவியத் யூனியனில் முதலாளித்துவத்தை மீட்டவர்கள் தோழர் ஜே.வி.ஸ்டாலினின் வெற்றுடலை செஞ்சதுக்கக்கத்தில் இருந்து அகற்றிப் புதைத்தார்கள். இப்பொழுது வெளின் வெற்றுடலையும் அகற்றிப் புதைக்க சதி ஆலோசனை செய்து வருகிறார்கள். வெளின் ஸ்டாலின் போன்றவர்களின் பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் வெற்றுடல்களைக் கூடக் கண்டு அஞ்சி நடுஞ்கு பவர்களாகவே முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்தியவா திகள் இருந்து வருவதையே மேற்படி சம்பவம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. மேலும் வெளினின் உடலை எரித்தல் என்பது திட்டமிடப்பட்ட ஏகாதிபத்திய நிகழ்ச்சி நிரலின் ஒரு பகுதியாகும். எனவே மாற்று அரசியலையும் சமூக மாற்றத்தையும் நோக்கமாக கொண்டு இயங்கும் காவுத்தை குயில் தோப்பு கலை இலக்கிய வட்டமும் இப்பிற்போக்கு சதி முயற்சியை வன்மையாக கண்டித்து தனது எதிர்ப்பை தெரிவித்துள்ளது.

வெளியிடுவர் : இ.தம்பையா, இல 47, 3வது மாடு, கொழும்பு சென்றல் சப்பர் மார்க்கட், கொழும்பு 11. அச்சப்பதிபு : கொம் பிரின்ட் சிஸ்ரம், HL, 1/2 டயஸ் பிளேஸ், கொழும்பு 12.

மலையகத்தில் வலப்பனை, நுவரெலியா, அப்புக்களை பிரதேச சபைகளுக்கான தேர்தலின் போது புதிய - ஜனநாயக மாக்சிச வெளினிச் கட்சியின் கொள்கை விளக்க கூட்டங்கள் நடைபெற்றதையும் அவற்றில் மக்கள் பெரும் திரளாக கலந்து கொண்டதையும் கட்சி தோழர்கள் உரையாற்றுவதையும் மேல் கீழ்ப் படத்தில் காணலாம்.

கடந்த 26-02-2011 ல் யாழிப்பாணத்தில் புதிய- ஜனநாயகக் கட்சியின் கவது வட பிரந்திய மாநாடு வெற்றிகரமாக நடைபெற்றது. மாநாட்டின் சில கட்சிகளை மேல் உள்ள படத்தில் காணலாம்.

மேற்படி மாநாட்டில் புத்த தோழர்களைப் பாராட்டி கொரவிக்கும் முகமாக தோழர் ந.செல்வராஜா தோழர் கி.செல்வநாயகம் தோழர் க.நடனசபாவதி ஒக்டோபர் 2011 கட்சியின் மத்திய குழு சார்பாக செஞ்சால்வைகள் அணிவித்து நினைவுச்சிங்களும் வழங்கப்பட்டதை கிப்பத்தில் காணலாம்.